

GALIZA PRIMEIRO/ UN DEBATE POSITIVO

X ASEMBLEA NACIONAL
A CORUÑA 27 E 28 DE ABRIL 2002

DOCUMENTOS
ASEMBLEARIOS

Samuel Rodríguez López

Vicerrepresentante Comarcal do BNG – Asemblea Comarcal de A Coruña

Amigas e amigos, delegacións convidadas, compañeiras e compañeiros do Bloque Nacionalista Galego. Desexo que os que vides de fóra tivéredes unha boa viaxe e que os desta comarca non se pasaran moito onte pola noite, e hoxe estexan ben frescos, non só para afrontar os traballos desta Asemblea, senón tamén para pór-se á vosa disposición e facer-vos o máis grata posíbel a estancia na nosa cidade e comarca. No nome do Consello Comarcal e da Asemblea, quero dar-vos a benvinda a esta cidade, onde desexamos que, alén de facer un bo traballo, cousa totalmente segura, aproveitedes a súa hospitalidade, e vos deadeis un paseo polas suas ruas, pola torre de Hércules, polo Campo da Rata onde Isaac Díaz Pardo recolleu nun monumento a memoria de todos os caídos na defensa da legalidade republicana. E así podemos seguir cara ao Castelo de San Antón e logo, contemplando as galerias, sair cara á ría do Burgo, onde se debruzan Oleiros, Culleredo e Cambre, e ao mellor ainda tedes tempo para achegar-vos a Carral, vila na que hoxe pola noite reviven os mártires, grazas á pluma de Manuel María e ao entusiasmo dos seus veciños e veciñas. Se ainda non estades satisfeitos podedes dar-vos unha volta polo Orzán, e disfrutar dunha copa e sobre todo da xente, que é o ben máis prezado que temos. Ben, creo que estou falando demasiado do lecer e dado o horario que temos, o que nos propoñen, non nos vai quedar moito tempo, e si os dentes longos. Aquí, en Riazor, á beira do Atlántico, fundou-se hai vinte anos o Bloque Nacionalista Galego, homes e mulleres de distintos colectivos ou independentes, coa única idea do servizo a Galiza puxeron-se de acordo nuns principios básicos que desde aquela constituyen o cerne do BNG e que hoxe en dia seguén sendo a base do noso pensamento político e mesmo cimentan as teses desta X Asemblea Nacional. Con estes vímbios e co empuxe deste mar ártabro, xunto tamén co noso traballo e coa confianza dunha parte importante do povo galego, o BNG medrou ano a ano, até chegar ao que é hoxe, a única alternativa real para gobernar Galiza e, neste xeito, cumplir esa consigna tan repetida mais non por iso menos certa de governemos nós a nosa terra, ademais de gobernar ou cogobernar como xa estamos facendo, as principais cidades do noso país e outros moitos concellos onde demostramos continuamente que hai un xeito diferente de facer as cousas, respeitando e recuperando os nosos sinais de identidade, espetando ben fondas as nosas raíces na terra para que nada nos faga retroceder no noso camiño cara ao futuro. Agardamos que, nesta X Asemblea Nacional, os ventos mariños nos sexan igualmente propicios e que as decisións que tomemos signifiquen o comezo dunha nova etapa onde pasemos da alternativa á

realidade. É máis, teño a certeza de que o faremos. Na XI Asemblea Nacional estarán os sete alcaldes das sete grandes cidades que, xunto cunha chea deles das restantes vilas e concellos de Galiza, serán o aperitivo para receber, na XII Asemblea, ao presidente ou presidenta da Xunta de Galiza. Non podemos esquecer-nos da nosa representación exterior, cos deputados e deputadas do Parlamento Español, e do Parlamento Europeu, que terán moito que dizer na formación do novo goberno do Estado ou na representación que Galiza terá en Europa. Ben, quero rematar, e se mo permitides vou-no facer cunhas palabras do historiador Francisco Carballo. Que esta X Asemblea sexa un fito no camiño liberador do nacionalismo galego. Benvidos e benvidas de novo, boa estancia na nosa cidade, e moitas gracias.

DISCURSO DE APERTURA

Francisco García Suárez.

Responsábel de Organización

Compañeras e compañeiros, delegacións convidadas:

Todos os síntomas novedosos que xurdiron con ocasión da celebración desta 10ª Asemblea Nacional do BNG, confirman que esta é unha cita de especial trascendencia para o nacionalismo galego.

Vivimos sen dúbida unha etapa crucial, difícil e complexa na que debemos esforzamo-nos por traballar na definición dunha liña de futuro no campo das ideas, da Organización, do afortalamento do espírito militante. Eu quixera pedir-vos que, atendendo a esta circunstancia, deixemos de lado todos os aspeitos secundarios e actuemos co grao de idealismo que debe existir no BNG, co necesario grao de xenerosidade e responsabilidade, que nos faga poñer por diante de todo, á hora de traballar nesta Asemblea, este pensamento: **GALIZA NECESA UNHA FORZA NACIONALISTA DETERMINANTE, UNHA ORGANIZACIÓN AO SERVIZO DOS INTERESES DO NOSO PVO, UNHA FORZA POLÍTICA PARA A QUE GALIZA SEXA O PRIMEIRO.**

Os 20 anos transcorridos desde a fundación do BNG en Riazor teñen significado un avanzo e consolidación do nacionalismo galego sen precedentes, a vertebración unitaria do noso proxecto político foi un elemento clave amosando a sua capacidade para convxugar o respeito á pluralidade do nacionalismo coa unidade de acción política e a apertura a novos sectores sociais.

Nun período relativamente curto de tempo, o BNG foi quen de acadar importantísi-

mas cotas de apoio eleitoral e social, de presenza institucional, assumindo importantes responsabilidades de goberno e situando-se como segunda forza política.

Este avance espectacular foi esixindo facer as adaptacións, correccións e axustes necesarios que o BNG soubo acometer para enfrentar con éxito novos retos.

Sen dúbida a nosa traxectória política nestes anos merece ser contemplada con orgullo e admiración polo que significa como capacidade do noso povo para auto-organizar-se, afirmando a sua personalidade como nación e pondo de manifesto que o nacionalismo galego é un fenómeno social, cultural e político profundo, non unha moda pasaxeira ou coxuntural, pondo de manifesto que as e os nacionalistas galegos non nos resignamos ao triste destino de ver desaparecer a nosa nación, e asumimos con dignidade o legado dos que nos precederon na loita.

A militáncia do BNG, os nosos e as nosas simpatizantes son con certeza os principais protagonistas desté éxito político. Seríamos inxustos, con todo, se esquecesemos tamén nesta tarefa colectiva que é de todos e todas, as aportacións individualizadas que tantos compañeiros e compañeiras realizaron.

Con todo non é tempo de mirar para atrás con nostálxia nin de conformar-se co xa conseguido.

É tempo de compromiso de futuro, de deseñar o nacionalismo galego para o Século XXI, avaliando dialecticamente a nosa realidade para transformá-la positivamente.

A encrucillada na que estamos situadas e situados, a sensación da necesidade de abrir unha nova etapa cunha transición que proceda a correxir as eivas, erros e deficiencias, fixo que o debate para esta 10ª Asemblea Nacional fose máis intenso que nunca e as reaccións aos cambios e adaptacións provocase vivas polémicas.

Todas estas enerxías, toda esta capacidade de reacción e aportación de ideas, debemos encauzá-la agora no punto final do debate, que é a Asemblea Nacional, de xeito positivo.

Demostramos capacidade de reacción, capacidade de autocritica, capacidade de búsqueda de propostas e alternativas para facer-lle frente a unha situación complexa. Esta reacción de vitalidade tamén tivo doses excesivas nos medios de comunicación con efectos negativos para o BNG.

O noso avance ten xerado novos reptos e dificuldades que debemos enfrentar: incentivar a participación da militáncia; intensificar e mellorar o traballo na sociedade e as nosas formas de comunicación coa mesma, acadar unha mellor relación coas organizacións sociais e co movemento sindical nacionalista; mellorar a eficacia

da nosa acción de governo e o arroupamento social a este labor; acadar unha mellor inter-relación dos nosos cargos institucionais coa organización e co povo.

Trata-se, pois, de equilibrar a influéncia social e a dimensión organizativa do BNG co peso eleitoral e institucional que o Bloque ten hoxe, dotando-nos dunha organización más viva, e participativa, máis activa socialmente, cunha base más formada e informada.

Trata-se, no político, de preparar o BNG para ser a forza de governo deste país mantendo o seu perfil alternativo e transformador.

Os documentos suxeitos a debate nesta Asemblea Nacional pretenden dar resposta a estes reptos con realismo, más tamén con decisión, reconécedo auto-criticamente os erros cometidos e os vicios acumulados e marcando as pautas de actuación para a sua superación.

Foron obxeto de vivos debates e da busca de puntos de encontro que permitesen extraer conclusións positivas para o traballo en comun.

As solucións e propostas neles recollidas non son panaceas, como tampouco o serán as conclusións definitivas unha vez rematado o traballo asemblear.

Vai depender do esforzo en comun para aplicá-las e extendé-las a todos os ámbitos do noso traballo político, do compromiso de todos e todas, que sexan unha guía eficaz para lle dar un novo impulso ao BNG.

Animovos a iniciar desde xa un debate vivo e con espírito construtivo, UN DEBATE EN POSITIVO, a sabermos conxugar o necesario espírito crítico coa asunción da responsabilidade de todos e todas con este proxecto comun.

Fagamos realidad co noso traballo e o compromiso o lema desta Asemblea. GALIZA PRIMEIRO, para o BNG GALIZA é o PRIMEIRO e por iso Galiza precisa de nós, da intelixéncia e da ilusión, da xenerosidade e responsabilidade da forza de todo un povo.

Dicia Castelao, non lle poñades chatas a obra pois ainda non está rematada e hai sitio para todos os que queiran traballar nela.

¡MANS Á OBRA! ¡POR GALIZA!.

¡VIVA O BNG!

DOCUMENTO DE LIÑA POLÍTICA

1.- Galiza e a sociedade galega hoxe

1.1.- Unha nova convxuntura política

O resultado das eleccións galegas do pasado 21 de Outubro, xunto coas circunstancias nas que tiveron lugar, fixo cristalizar a consciéncia de que o nacionalismo galego enfrenta-se a unha nova convxuntura, especialmente no eido político.

Non se trata de que a problemática política da nación galega sobre a que traballamos na 8^a e 9ª Asemblea Nacional teña mudado substancialmente, senón de evidenciar que os resultados eleitorais son un síntoma de que a dinámica sócio-política interna conta con novas claves ás que o BNG debe dar resposta. Debemos ter presente que hai causas da perda de apoio eleitoral que son derivadas do contexto político no que Galiza se inscrebe, alleas á nosa capacidade e pouco dependentes de nós na sua posibilidade de modificación, e causas internas, derivadas da nosa actuación nese contexto.

Todo indica que a loita democrática pola emancipación nacional e social e pola realización interna do proxecto nacional está necesitada dunha mellor comprensión das circunstancias políticas, culturais e sócio-económicas do noso tempo, para orientar a acción política do BNG na propia Galiza e nos espazos políticos nos que está integrada.

En todo caso, recoñecida a decepción causada polo resultado do 2001, este debe ser analisado en termos de futuro coa coeréncia da autocriticá. O mesmo tería que se facer, e xa o tiñamos previsto, se o fracaso das nosas lexitimas aspiracións políticas de gobernar tivese coincidido cunha lixeira pero insuficiente mellora das nosas anteriores posicións.

A acción do BNG, no novo tempo político, debe partir das teses aprobadas nas Asembleas de Ourense e Santiago, xa que o aprobado nelas segue tendo vixéncia. Mais agora, o BNG debe formular un proxecto nacional ambicioso aproveitando a preciosa acumulación de forzas políticas e sociais que ten ao seu redor. E debe facélo de acordo coa responsabilidade que supón ser a única formación política na que descansa hoxe o futuro do proxecto nacional. No novo e difícil tempo político que comeza, o nacionalismo non pode utilizar a forza acumulada simplemente para resistir, sendo a resisténcia en todo caso totalmente necesaria, senón que debe ser empregada para avanzar, procurando lograr na sociedade galega a mudanza da consciéncia colectiva e os apoios necesarios para a emancipación nacional e social.

Conclusións:

Estamos perante unha nova convixuntura especialmente no eido político institucional. Esta nova convixuntura exixe novos métodos de traballo e organización, maior conexión coa sociedade e ósmose entre traballo social e institucional, na dirección de criar ámbitos de decisión galegos e de chegar a exercer o poder ao servizo das maiorías do noso país.

1.2.- *As consecuencias políticas da situación de Galiza no concerto estatal e europeu*

A función histórica á que foi reducida Galiza na estrutura político-económica do Estado causou graves prexuízos á sociedade galega. Esta función non se modificou co marco autonómico e agravou-se polas condicións pactadas polo Estado español para entrar na Comunidade Económica Europea. Tal marxinación, motivo dunha dolorosa emigración, provocou graves efectos negativos na estrutura económica e social e na povoación activa, así como no emprego do país. Como consecuencia disto e doutra serie de factores políticos, sócio-económicos e culturais, Galiza sofre unha regresión demográfica insólita, que constitue unha das eivas existentes para o desenvolvemento económico, social e mesmo político do país.

A incapacidade e a atitude negativa dos partidos estatais que governaron en Galiza os últimos vinte anos, para levar adiante unha política posta ao servizo dos intereses de Galiza, facilitou a aplicación de deseños externos sobre o país e o mantiemento da marxinación, con consecuencias económicas e sociais que son percebidas en Galiza e amosadas por todos os índices estadísticos da UE. Os máis de vinte anos de autonomía e, en especial, toda a etapa de Governo do PP na Xunta, non serviron para mellorar relativamente a situación sócio-económica de Galiza, contrastando este estancamiento co sucedido noutros países europeus.

As institucións autonómicas non foron usadas para defender os intereses do país, para vertebrar unha sociedade e unha economía proprias. A subordinación aos ditados da UE e do Estado en todos os sectores económicos, agro-pecuario, pesqueiro, naval, enerxético, forestal,... foi a razón de ser da Xunta. Desta maneira, a capacidade de resisténcia e de reivindicación de amplos sectores produtivos do país non tivo a incidencia política que os seus esforzos merecían. Lograron, iso si, co decidido contributo do nacionalismo, aminorar os custos sociais momentáneos derivados dos desmantelamentos e corsés produtivos impostos desde fóra, ou mesmo lixeiras modificacións dos planos iniciais. Por outra parte, o Governo galego non contribuiu a reforzar e desenvolver os sinais de identidade do povo galego, a lingua e a sua cultura en todas as manifestacións.

O PP na práctica non defende que Galiza sexa tratada nen sequer como nacionalidade histórica, tal como é recoñecida pola Constitución e o Estatuto de Autonomía, senón que rebaixa o noso status ao rango de rexión. Esta minusvaloración do carácter nacional de Galiza, é unha das causas de que os vínculos económicos cada vez maiores entre Galiza e Portugal non teñan rendido os froitos desexados nos eidos político, cultural, mediático e lingüístico.

Conclusións:

Sendo o Estatuto de Autonomía claramente insuficiente para dar resposta adecuada ás necesidades económicas, sociais e culturais de Galiza, as institucións autonómicas resultantes nen sequer foron utilizadas para que servisen aos intereses da sociedade e a economía galega. Por iso, os máis de 20 anos de autonomía non situaron a Galiza na dirección adecuada.

Fronte á práctica dos partidos estatais, o BNG defende a utilización do marco autonómico para que sirva aos intereses da sociedade galega, avanzar na creación de espazos de decisión propios e facer medrar a nosa consciéncia como nación.

O BNG, precisamente por considerar que Galiza é unha nación e ten direito ao exercicio democrático da autodeterminación, esforzará-se na actual conxuntura política para que a consideración constitucional de "nacionalidade histórica" que Galiza posue, teña consecuencias políticas e institucionais prácticas tanto no ámbito estatal como no da Unión Europea.

1.3.- As consecuencias sociais derivadas desta situación

A pesar desta situación política, resulta evidente que existe unha percepción social maioritaria de que na Galiza vive-se mellor que hai anos. Esta percepción subxectiva da sociedade produciu-se tamén en todo o noso entorno. Mais a realidade é moi outra: a baixa taxa de natalidade, a existéncia de emigración, a redución de explotacións gandeiras e a perda de empregos no mar, a perda de poder adquisitivo de asalariados/as e pensionistas ou a precariedade laboral, fan que non podamos partillar a idea de que Galiza vai ben, e moito menos se falamos en termos comparativos a respecto do Estado ou da Unión Europea, ou se valoramos cal sería a situación actual de ter-se aplicado unha política autocentrada e de desenvolvemento das nosas potencialidades.

Non é polo tanto de estranhar que, xunto con esta percepción, todos os estudos sociolóxicos avalien estatisticamente a opinión maioritaria de que en Galiza vive-se pior que noutras territorios do Estado español e da Unión Europea.

A sociedade galega segue a estar desvertebrada. Padece un grande desconecimeto e desinformación sobre si mesma. As principais consecuencias sociais derivadas desta situación son:

- A aparición dunha certa resignación a aceitar subsídios e subvencións públicas como un mal menor perante a falta de expectativas nos sectores tradicionais como o agropecuario ou o pesqueiro.
- O medre da rede clientelar vinculada ao reparto destes subsídios que se ofrecen como "donación graciábel" do partido gobernanente.
- O enfeblecimento da conciencia do direito ao traballo e ao progreso na propia terra e a asunción da emigración como unha saída natural.

Conclusións:

1. A situación politicamente dependente de Galiza provocou o incremento dunha economía subsidiada que consolidou unha rede clientelar e incrementou a aparición dunha certa resignación perante a falta de expectativas económicas.
2. Apesar disto, existe un sentimento xeneralizado de que en Galiza vive-se mellor, o que contrasta cos indicadores económicos e sociais que nos sitúan moi lonxe doutras zonas do Estado e de Europa.
3. O BNG debe ser quien de ofrecer á sociedade galega un proxecto político que vertere e potencie as suas posibilidades en todos os ámbitos da actividade humana.

1.4.- As potencialidades positivas da sociedade galega

Neste marco e mesmo mália el, a sociedade galega ten dado mostras inequívocas de vitalidade e dinamismo. A sociedade galega desenvolveu forzas sociais e económicas internas que paliaron os efectos da marxinación, dando lugar ao nacemento de novas actividades industriais e de servizos, algunas de relevancia mundial.

O esforzo individual por manter e modernizar explotacións agrarias e pesqueiras que compiten e abren camiño nesta situación de trato desigual, a capacidade demonstrada para a investigación aplicada mália a falta de apoio da Administración, ou a disposición a procurar a vida através da creación de pequenas empresas de autónomos nos servizos e na industria, son boas mostras da potencialidade positiva da nosa sociedade. Ademais desde o inicio do sistema democrático e a vixéncia da autonomía, ten-se producido unha progresiva identificación coa cultura propia e a asunción dunha identidade galega.

Existe un afán por desenvolver as capacidades e potencialidades de Galiza. Mais o marco político-económico non apoiou senón que obstaculizou o desenvolvemento

posible. O próprio Parlamento de Galiza e a Xunta non foron usados para potenciar a nosa consciéncia colectiva e a defensa dos nosos direitos e intereses, de maneira que axudasen á consolidación dun espazo galego de decisión, información e actuación, prioritario para a nosa sociedade.

O deterioro e o esvaimento destas institucións democráticas é motivo da nosa preocupación. Para nós, é fundamental que teñan un papel relevante, como representativas do povo galego. Estamos empeñados na sua dignificación e funcionamento democrático.

Conclusións:

As potencialidades positivas da sociedade galega obrigan ao BNG a pór en primeiro plano un proxecto de nación fundamentado no desenvolvemento dos valores que existen na sociedade galega, dando-lles unha dimensión nacional e universal.

O BNG está empeñado na dignificación e funcionamiento democrático das institucións autonómicas, que deben ter un papel relevante como representativas do noso povo.

2.- O significado do nacionalismo galego

2.1.- *O nacionalismo: resposta democrática dos povos. Nacionalismo e globalización.*

Respostando sempre aos problemas de cada momento histórico, os fundamentos ideolóxicos do nacionalismo galego mudaron historicamente, recebendo influencias derivadas do pensamento e da acción política propios de cada tempo. No século XIX daba resposta a unha tensión democrática de predominancia liberal. Na primeira metade do século XX estivo orientado maioritariamente por unha concepción democrática popular inscrita nas tendencias republicanas. Na segunda metade do último século, até desembocar no BNG, respostou basicamente a unha posición de esquerdas e progresista. Mais a concepción democrática, situando na vontade política popular o ejercicio da autodeterminación, estivo sempre presente no nacionalismo galego.

Os nacionalismos, como movimentos liberadores e emancipadores das nacións dependentes sen Estado, constituyen hoxe unha resposta democrática dos povos. Van sempre vinculados a contidos económico-sociais, culturais e lingüísticos definidos. É lóxico que cada nación dependente sen Estado crie, desde a perspectiva democrática, movimentos nacionalistas axeitados á especificidade nacional.

O nacionalismo galego é un movemento democrático, fondamente vinculado aos intereses das clases populares da Galiza, e cunha clara visión anti-imperialista das relacións mundiais. Defendeu sempre a existéncia da nación como unha realidade obxectiva e constituiu a manifestación da vontade política nacional do povo galego, encarnando a idea da nación nos intereses e direitos das clases populares do país.

O exercicio da democracia non pode ser pleno, se non se garante o respeito polos direitos individuais das persoas á vez que o respeito polos direitos dos povos, dos que as persoas forman parte, así pois o direito de autodeterminación do povo galego é unha necesidade democrática.

No actual proceso globalizador pretende-se reducir a democracia aos intereses do mercado. Pretende-se subordinar a política aos intereses económicos dominantes, valeirando de contido as institucións democráticas, especialmente as parlamentares. Existe así un conflito obxectivo entre a política democrática e a tirania dun mercado entendido únicamente como institución central do liberalismo a ultranza.

Neste contexto, as intervencións militares e inxerencias nas políticas dos Estados xustifican-se pola defensa da "democracia" e ás veces mesmo como unha causa humanitaria, cando no fondo subxacen os intereses comerciais e xeo-estratéxicos das potencias dominantes. No colmo do cinismo, quere-se presentar como contraposto a defensa dos direitos individuais á defensa dos direitos colectivos.

Frente a isto, o nacionalismo galego aparece como un proxecto político empeñado nacriazón dun espazo nacional de libre decisión. No que as decisións sobre a economía se tomen desde unha perspectiva autocentradax e na defensa dos intereses da nosa cidadanía, e non como reiteración mansa dos desígnios marcados noutras esferas. Na que a defensa da nosa identidade cultural e lingüística nos permita existir como povo.

O BNG nega-se a aceitar os desígnios do pensamento único e, é por iso, que rexetamos a propaganda confusa e criminalizadora que pretende emparentar os movementos nacionalistas co racismo, chovinismo ou mesmo co expansionismo e facismo. Estes fenómenos que aparecen vinculados habitualmente aos principios ideolóxicos e ás prácticas políticas de Estados hexemónicos e dominantes, son antitéticos aos principios consubstancials do nacionalismo galego.

O nacionalismo galego debe enfrentar a incardinación de Galiza no espazo transnacionalizado que representa a UE. É evidente que o nacionalismo galego non pode ver reflectidas as suas aspiracións no actual modelo da UE. Porén, temos que actuar neste marco e aproveitar as suas contradiccionis para avanzar nos nosos obxectivos. O BNG como movemento nacionalista é unha parte substancial na transforma-

ción do modelo trans-nacionalizador noutro democrático, internacionalista, pacifista, benéfico para o conxunto das nacións e dos seus cidadáns. O BNG defende un modelo económico-social para toda a UE homologado en direitos sociais, en benestar económico e desenvolvimeto sustentábel, de igualdade e respeito para todas as línguas e culturas, como direitos e liberdades democráticas recoñecidas e compartidas, e a prol da igualdade de xénero e contra a discriminación das mulleres. Así mesmo, considera básico que todas as nacións contan cunha base agraria e un tecido industrial proprios, de forma que se garanta o direito a producir, única forma de conseguir o equilibrio e a harmonia territoriais. En consecuencia, o BNG apostará por un modelo de desenvolvimeto sostíbel, respeitoso coa biodiversidade e de defensa do direito á soberanía alimentar dos povos. Seguiremos empeñados na aplicación doutra política pesqueira que non sexa discriminatoria con Galiza. Finalmente, o direito a viver e traballar no próprio país debe voltar ao primeiro plano nas nosas mensaxes sociais.

Conclusións:

Os nacionalismos, como movementos liberadores e emancipadores das nacións dependentes sen Estado, constitúen hoxe unha resposta democrática dos povos. Van sempre vinculados a contidos económico-sociais, culturais e lingüísticos definidos. É lóxico que cada nación dependente sen Estado crie, desde a perspectiva democrática, movementos nacionalistas axeitados á especificidade nacional.

No actual proceso globalizador pretende-se reducir a democracia aos intereses do mercado. Pretende-se así, subordinar a política aos intereses económicos dominantes, valeirando de contido as institucións democráticas, especialmente as parlamentares. Frente a isto, o nacionalismo galego aparece como un proxecto político empeñado na crialón dun espazo nacional de libre decisión, no que as decisións económicas e políticas se tomen desde unha perspectiva autocentradha e na defensa dos intereses da cidadanía, e no que a defensa da identidade cultural e lingüística propia asegure a permanencia como povo diferenciado.

O BNG nega-se a aceitar os designios do pensamento único e, é por iso que rexeitamos a propaganda confusa e criminalizadora que pretende emparentar aos movementos nacionalistas co racismo, chovinismo ou mesmo co expansionismo e fascismo. Estes fenómenos que aparecen vinculados habitualmente aos principios ideolóxicos e ás prácticas políticas de Estados hexemónicos e dominantes, son antitéticos aos principios consubstancials do nacionalismo galego.

2.2.- *O nacionalismo galego nos últimos anos*

Desde 1977 até hoxe, con periodos de crecemento e de crise, o nacionalismo galego protagonizou o máis importante proceso da acumulación de forzas tido na sua historia, de hai xa 150 anos. Unha acumulación que comeza xa pola acción das forzas criadas nos anos sesenta e setenta, despois da ruptura do Partido Galeguista nos anos cincuenta. Fundamentou-se na loita contra a marxinación económica, social e cultural de Galiza no Estado español entre os anos sesenta e oitenta, marxinación que foi confirmada e, nalguns sectores económicos, agudizada pola entrada do Estado español na Comunidade Europea.

De non ter existido o nacionalismo, o proceso de integración na UE tería sido ainda más negativo. Non é alleo ao avanzo espectacular do nacionalismo desde 1985 a sua posición sobre as consecuencias da integración no Mercado Común. Tampouco é alleo ao medre da consciencia sobre a necesidade dun papel más digno para Galiza dentro do Estado, desde a constatación dunha política estatal marxinadora e discriminatória, posibilitada e avalada pola convivencia dos poderes públicos da Galiza e os partidos políticos estatais. A realidade galega non se pode reducir a unha dinámica bipartidista española, precisamente coincidente nas cuestións cruciais que nos afectan negativamente.

Nos anos 90, diante da chegada do PP á Xunta, despois do goberno tripartito, e a presenza do BNG no Parlamento Galego, o nacionalismo praticou unha dura oposición á política da dereita española na Galiza.

A polarización da política galega entre PP e BNG, o paulatino aumento da consciencia nacional galega, a consecución da unidade do nacionalismo galego, a mellora da nosa capacidade de comunicación e transmisión da nosa alternativa á sociedade, ademais do carácter determinante de certas forzas nacionalistas na política estatal, posibilitou-nos un avanzo espectacular. O BNG logrou ter presenza nas Cortes do Estado e no Parlamento europeu, converterse na segunda forza política do país e acadar o goberno de grandes cidades galegas.

Grazas a isto por primeira vez Galiza e o seu carácter nacional apareceron nidicamente no contexto político estatal. Grazas ao BNG a eliminación de Galiza como nación non foi posibel.

Para o BNG este proceso de avanzo espectacular conlevou melloras organizativas evidentes. Pero tamén conlevou a absorción de cadros polas institucións, certa rotina institucional nalguns casos e burocratización e autocomplacéncia noutros, así como un progresivo abandono da participación social da nosa militancia.

Conclusións:

Desde 1977 até hoxe, con periodos de crecemento e de crise, o nacionalismo galego protagonizou o máis importante proceso de acumulación de forzas tido na sua historia, de hai xa 150 anos.

A expansión do BNG nos últimos anos logrou que Galiza e o seu carácter nacional, aparecesen nidicamente no contexto político estatal igual que Euskadi e Catalunya.

O BNG é unha alternativa claramente diferenciada, na sua configuración orgánica e nos seus métodos, como nos seus obxectivos, frente ao PP e ao PSOE.

É preciso recuperar e revitalizar un talante de relación activa coa sociedade, desde as institucións e desde a propia organización.

2.3.- O nacionalismo galego e a democracia

Quizais por todo isto, o nacionalismo galego enfrenta-se hoxe á reacción dun españolismo tradicional, rácio, uniformizador, protagonizado polas forzas políticas e culturais, hexemónicas a nivel de estado e principalmente polo PP que, en última instancia, pretenden eliminar a diversidade nacional no Estado Español. Realmente, e no que afecta ao BNG, a campaña brutal e agresiva que sofreu nas últimas eleccións galegas culminou un proceso de recuperación do españolismo iniciado no mesmo momento en que o PP gañou as eleccións españolas de 1996 e, sobre todo, despois da maioria absoluta conseguida no ano 2000.

A defensa dun rácio españolismo centralizador e uniformizador, pretende-se agora xustificar através da sacralización dunha interpretación reaccionaria da propia Constitución, combatendo especialmente calquier outra interpretación ou modificación. O nacionalismo galego non pode aceitar esta posición reaccionaria. Ten que defender outras leituras alternativas e, por suposto, as modificacións necesarias para avanzar, e non retroceder, no obxectivo da instauración dun Estado acorde ao seu carácter plurinacional, plurilingüe e pluricultural. O modelo non se pode considerar rematado. Tampouco estamos perante o modelo más descentralizado do mundo, como propagandea o PP. Estamos perante unha clara involución cun ataque brutal aos nacionalismos a base dunha estratéxia de intoxicación informativa e ideolóxica realmente eficaces.

Aproveitando as actividades criminais e terroristas de ETA, o Governo chegou a facer unha identificación propagandística tan falsa como intencionada entre nacionalismo e terrorismo, co único obxectivo de danar socialmente e prexudicar eleitoralmente aos movementos nacionalistas do Estado.

Os aparatos de propaganda ideolóxica funcionan todos na mesma dirección. A idea de que o Estado Español está constituído por unha soa nación, España, que todos debemos sentir-nos prioritariamente patriotas españois, aparece "anovada" na formulación de "patriotismo constitucional". PP e PSOE comparten e rifan pola autoría dun suposto invento, destinado a anestesiar as contradiccións dun Estado plurinacional.

A política do PP, arroupada non poucas veces polo PSOE, debe ser combatida neste plano ideolóxico-político facendo valer o pluralismo e a diversidade ideolóxico-política recoñecida pola Constitución española como un valor fundamental, e poñendo ao descoberto a coincidencia, nada casual, entre anti-nacionalismo, globalización e políticas económico-sociais regresivas.

Conclusións:

A consideración de que os direitos individuais e os colectivos están indisolublemente unidos e de que resulta imposible o respeito dos primeiros sen a asunción dos segundos, forma parte da expresión plena da democracia que caracteriza ao nacionalismo galego. O nacionalismo ten como tarefa procurar que a sociedade asuma a nosa condición de galegos e galegas pertenentes a un povo ou nación específica, con problemas e necesidades concretas, que somos nós mesmos quen debemos definir e solucionar.

Frente ao vaciado de competencias autonómicas praticado polo Governo español, o nacionalismo ten que defender outras leituras alternativas da Constitución española e, por supuesto, as modificaciones necesarias para avanzar, e non retroceder, no obxectivo da instauración dun Estado acorde co seu carácter plurinacional, plurilíngüe e pluricultural. Consecuentemente, as alianzas exteriores do BNG estarán guidadas polo criterio da defensa do carácter plurinacional do Estado.

A idea de que o Estado Español está constituído por unha soa nación, España, que todos debemos sentir-nos únicamente patriotas españois, aparece "anovada" na formulación de "patriotismo constitucional", para negar as contradiccións dun Estado plurinacional.

A política do PP, arroupada non poucas veces polo PSOE, debe ser combatida neste plano ideolóxico-político facendo valer o pluralismo e a diversidade ideolóxico-política recoñecida pola Constitución

3.- Os novos reptos do nacionalismo galego hoxe

3.1. - A transformación política do sentimento galego

A realidade obxectiva de Galiza como nación, a vontade explícita e historicamente constatábel de sectores sociais dispostos a reivindicar este carácter nacional, ou a existéncia de forzas políticas própias, ten contribuído á interiorización en amplos sectores da sociedade galega dun claro sentimento de pertenza a unha realidade diferenciada. Un sentimento galego por riba de calquer outra adhesión nacional. Este sentimento exterioriza-se ás veces desde a consideración de ser só galegos e galegas, ou tamén noutras ocasións manifestando ser galegos en primeiro lugar pero tamén españois. Son unha pequena minoría aqueles cidadáns que consideran a sua condición de galegos e galegas como algo residual, e se consideran única e fundamentalmente españois.

Esta realidade, que todas as investigacións sociolóxicas se teñen encargado de corroborar, apresenta un amplio campo de actuación para unha forza política propia do país que coloca os intereses de Galiza como nación e da sua cidadanía como norte do seu rumo político. Unha forza como o BNG.

Xa temos comprobado que entre 300.000 e 400.000 cidadáns de ese amplio sector social, optan por unha forza política nacionalista sexa cal sexa o proceso eleitoral ao que se enfrenten. Estes, e os que ainda non o fan, deben ser os destinatarios directos da nosa mensaxe política, a base de considerar como interlocutores a toda a cidadanía, sabendo que a imensa maioría queren sentir-se membros dunha nación libre, solidaria, xusta, próspera, aberta e autocentrada. Para iso será necesario manter un combate democrático, ideolóxico-político e cultural, evidenciar a negativa dos partidos estatais a situar os intereses de Galiza na primeira liña das suas prioridades políticas, combinar axeitadamente a acción institucional coa social e manter unha atitude cordial e aberta na relación coa sociedade galega, para procurar que asuma pasenxo o proxecto de Galiza como nación, no que teñen cabida todos os proxectos vitais lexitímos das mulleres e dos homes de Galiza.

Conclusóns:

Na maioría da cidadanía da nosa nación, existe un sentimento de identidade galega por riba de calquer outra adhesión nacional. Estes cidadáns deben ser os destinatarios directos da nosa mensaxe política, a base de considerar como interlocutores a toda a cidadanía, sabendo que a maioría queren sentir-se membros dunha nación libre, xusta, solidaria, próspera, aberta e autocentrada.

O BNG debe aparecer sempre como unha alternativa nídia, claramente diferenciada en métodos, attitudes e orientación política do bipartidismo estatal. Ten que ser unha forza alternativa na teoría e na práctica cotiá.

3.2.- O BNG e o traballo pola transformación política do país

O BNG non debe a sua existencia ao apoio, nem encoberto nem explícito, de nenhum poderoso grupo económico nem mediático. A diferencia doutras forzas políticas, o BNG é fruto, nem más nem menos, que da vontade democrática e do esforzo dos homes e mulleres que se identifican cunha forza política propia do país e polo tanto co nacionalismo.

Nun país que ainda soporta unha feble institucionalización do feito nacional, e no que os nosos oponentes contan con medios ainda moi superiores, o BNG foi quem de converterse na segunda forza política, contar con presenza institucional estimable e ser determinante e influente na política galega.

No mesmo espazo europeo onde nos desenvolvemos, outras forzas políticas en similares circunstancias non foron quem de acadar un papel político e social semeillante.

Soubemos polo tanto con intelixéncia e ilusión capitalizar todo un proceso ainda non rematado de acumulación de vontades persoais, compromisos militantes e apoios eleitorais que agora nos permite enfrentar unha nova etapa.

O BNG nunca cayó no erro de criticar os resultados eleitorais como coartada para fundamentar variacións estratéxicas que só nos permitirían perder a nosa condición de forza política nacionalista e, desde logo, non asegurarian éxitos eleitorais.

Mais sería ilóxico pasar por alto os síntomas que os resultados eleitorais demuestran e extraer as conclusiones precisas con valentia e decisión.

Nese sentido, os resultados das últimas eleccións galegas puxeron seguramente en evidencia o esgotamento da nosa anterior estratéxia e nos situaron na necesidade, a partir de agora, de afortalar o que xa temos pero tamén de empregar novos métodos institucionais e de acción social para achegarnos a sectores sociais populares, obxectivamente defendidos polo BNG pero na actualidade votantes de partidos estatais, nomeadamente do PP. Igualmente temos que incorporar o apoio de moitas xentes progresistas e de esquerda, incluídos moitos mozos e mozas, que aspiran a unha transformación real e que nas pasadas eleccións optaron por abstención, abstención que non foi pouca e que hai que considerar.

Tantos anos de loita e de traballo teñen dado froitos inestimables para o povo galego.

go. Mais tamén teñen criado en nós unha cultura política que nos permite ser unha forza implacábel na oposición, pero tamén con certas dificuldades para entender a complexidade das responsabilidades de goberno. Non podemos renunciar ao capital político acumulado e, moito menos, renegar del, pero debemos facer un novo esforzo para utilizá-lo na nova etapa. Non só para a contestación senón tamén para a transformación positiva do país.

O BNG non pode considerar o poder e a representación institucional como fins en si mesmos, senón como un medio ao servizo dun proxecto de cambio político e social e de realización do proxecto nacional. Por iso, está politicamente lexitimado para apresentar-se como forza de goberno, como forza política que se dirixe ao conxunto da sociedade e que aspira democraticamente a ostentar a hexemonía social para efectivizar un proxecto político democraticamente asumido por aquela. Para iso, comezaremos por reclamar a necesaria normalidade das relacións partidárias no seo das institucións e o carácter central do Parlamento galego na potenciación da nosa consciéncia colectiva, na participación da sociedade na defensa dos seus dereitos e intereses colectivos e na consecución dun espazo galego de decisión. Neste contexto, debemos entender o diálogo institucional emprendido co Presidente da Xunta sen que isto elimine o carácter antitético dos proxectos políticos representados polo BNG e o PP e a misión de oposición que o povo galego nos encorouñou nesta lexislatura.

Debemos ter en conta que o BNG é xa hoxe unha forza de goberno. A experiencia acumulada indica as vantaxes pero tamén as dificuldades que conleva a responsabilidade de gobernar. A dificuldade de plasmar na acción efectiva das institucións o noso programa e as nosas sensibilidades, pero tamén as oportunidades de transformar a sociedade, de artellar e densificar un marco institucional máis atento ás necesidades do noso país e de espallar as nosas alternativas.

O nacionalismo galego ten que ser o referente político dos galegos e das galegas que aspiren a aumentar o poder institucional de Galiza, a defender a súa identidade cultural e lingüística e a mellorar o seu nivel de benestar económico e social .

Conclusións:

Os resultados das últimas eleccións galegas puxeron seguramente en evidencia o esgotamento da nosa anterior estratexia político-institucional e situán-nos na necesidade, a partir de agora, de afortalar o que xa temos pero tamén de empregar novos métodos institucionais e de acción social para achegarmo-nos a sectores sociais populares, obxectivamente defendidos polo BNG pero na actualidade votantes de

partidos estatais e, nomeadamente, do PP. Igualmente temos que incorporar o apoio de moitas xentes progresistas e de esquerda, incluídos moitos mozos e mozas, que aspiran a unha transformación real e que nas pasadas eleccións optaron por abstenerse, abstención que non foi pouca e que hai que considerar.

O BNG non pode considerar o poder e a representación institucional, como fins en si mesmos, senón como un medio ao servizo dun proxecto de cambio político e social e de realización do proxecto nacional. Por iso, está politicamente lexitimado para apresentar-se como forza de goberno, como forza política que se dirixe ao conxunto da sociedade e que aspira democraticamente a ostentar a hegemónica social para efectivizar un proxecto político democraticamente asumido por esta. Temos que procurar que a sociedade galega nos perciba non só como forza política con capacidade de influir socialmente, senón con capacidade de gobernar e transformar politicamente este país.

3.3.- Afianzar o nacionalismo como proxecto político

O BNG enfrenta-se coa realidade de ser a única forza que asume a Galiza como nación, tanto no proxecto nacional interno como na sua relación co Estado, coa Unión Europea e co mundo, procurando construir unha nación libre e democrática, apoiada na sua historia, na sua lingua, na sua cultura, na sua capacidade de decidir sobre todos os aspeitos fundamentais da sua existencia. O BNG non ten neste momento en Galiza partidos que o acompañen na tarefa da construcción nacional. O cambio de conxuntura analisado ten consecuencias de carácter interno para o BNG e tamén no seu esforzo de relación coa sociedade galega.

A concepción reaccionaria dunha España negadora do pluralismo e da identidade nacional galega, provoca continuamente contradicciones nas forzas políticas estatais, obrigadas a manter na Galiza un certo tono de defensa da nosa identidade diferenciadora e claudicando en tal misión en tanto se transladan ao marco estatal. O BNG debe utilizar sen reparos estas contradicciones para evidenciar a necesidade de forzas políticas propias como única garantía de defensa dos intereses do país, dirixindo-nos ao conxunto da cidadanía galega.

A nosa presenza no Congreso dos Deputados e no Senado son vitais para a nosa alternativa. O perfil nacionalista e o compromiso coa problemática sócio-económica do povo galego deben guiar o noso traballo nestas institucións. Hai que dinamizar a nosa presenza social a este respecto, contando coa incardinación da organización nesta tarefa. Debemos afortalar e aumentar a presenza do nacionalismo galego.

go no Estado como unha necesidade para que Galiza poida participar do debate político xeral e na defensa dos seus direitos e intereses con más forza. Para que a condición de nacionalidade se vaia facendo irreversible.

Desde esa óptica, o BNG seguirá a reclamar unha nova cultura política que permita o diálogo para avanzar no recoñecemento do Estado plurinacional. Tal foi o noso obxectivo por medio da sinatura da Declaración de Barcelona, plataforma que agora debemos estender ao resto das forzas nacionalistas do Estado co mesmo obxectivo e intereses, e coa única radical exclusión de aquelas que xustifican ou amparan a violencia terrorista. Debemos facer, ao mesmo tempo, un esforzo de explicación perante a sociedade galega do verdadeiro alcance das nosas alianzas neste campo. Para iso, teremos sempre presente o nivel real de comprensión do conxunto da sociedade sobre estes fenómenos, evitando deste xeito as caricaturas interesadas e terciversadoras que deles se queiran facer.

Os puntos de encontro coas restantes forzas nacionalistas complementarán-se coa interlocución con aquellas forzas de ámbito estatal que, ben na sua globalidade ou no ámbito dalgunha Comunidade Autónoma, estexan dispostas a un diálogo constructivo e democrático sobre a aprofundización no deseño constitucional no camiño do recoñecimento dun estado plurinacional.

Europa é o espazo xeográfico e político no que nos inscrebemos, e debemos participar nel sen nengun tipo de reservas nen complexos. É evidente que o nacionalismo galego non pode ver reflectidas as suas aspiracións no actual modelo de construcción europea. A nosa participación no debate sobre o futuro institucional da UE debe dar-se desde o principio de democratización e representación do pluralismo nacional, pulando por un proxecto que recoñeza o status político das nacións que a componen e que se fundamente na defensa dos direitos e liberdades democráticas en xeral. Neste marco o BNG defende posicións que afectan específicamente a Galiza e ás demais nacións sen Estado: a presenza no Consello, particularmente cando se traten problemas que afecten a competencias propias; a concepción da Unión como unha entidade na que coexisten diversos planos institucionais de soberanía partillada, contando as entidades constitucionais internas con direito similar ao dos Estados membros; a institucionalización das entidades constitucionais (nacións, CCAA, Estados federados, länder ou rexións con competencias políticas e lexislativas) como unidades a efectos das eleccións ao Parlamento; o recoñecemento e a protección da diversidade lingüística da Unión Europea, de maneira que as lenguas oficiais das nacións sen Estado deben ser recoñecidas como elementos esenciais da plural herencia cultural de Europa, dotando-as dos mesmos dereitos lexis-

lativos que ás línguas oficiais dos Estados membros. Para Galiza é particularmente decisivo que se tomen medidas políticas e económicas que tendan a rematar coa marxinación dos seus sectores económicos básicos e que manteñan, entanto que sexa preciso, os sistemas de Fundos Estruturais vixentes.

A política municipal inmediata debe ir encamiñada a consolidar as alcaldías sobre as que o BNG ten responsabilidade directa.

A organización debe facer un esforzo de comprensión da responsabilidade que implica o Governo e a diferente dinámica política que supón a respeito dos tempos de oposición. A resposta axeitada ao repto que temos por diante pasa por fechar filas ao redor dos nosos Gobernos municipais porriba de discrepancias pontuais. Tamén será necesario que aparezca unha imaxe social clara dos logros debidos ao BNG nos Gobernos de coalición, e un recoñecimento e rectificación inmediata ante a cidadanía dos posibles errores que se teñan cometido. A honradez e o sentido democrático exhibido polo BNG ali onde governa, debe ser utilizado como antídoto ante a cidadanía para evitar a volta ao escurantismo de governos pasados.

Debemos, na mesma liña, traballar desde xa para conseguir novas alcaldías no conxunto do país, aumentar o peso institucional dos actuais grupos municipais do BNG e cobrir todos os concellos de Galiza. Para iso, debemos ir cara a un proxecto de confección de candidaturas aberto e ambicioso, que tente sumar ao BNG toda a nosa base social e eleitoral, que nos permitirá a confección duns mellores programas políticos. Con toda seguridade isto vai garantir que o BNG amplie a sua base social e logre un maior rendimento eleitoral.

Para todos os ámbitos institucionais e, nomeadamente, para o cenário municipal, debemos deixar clara a total disposición do BNG para dialogar coas restantes forzas políticas co obxecto de construir gobernos estábeis ali onde nengunha forza acade a maioria absoluta. Toda política de pactos para construir gobernos alternativos ao PP, debe ser posterior ás eleccións, sen nengun apriorismo ideolóxico lexitimador previo, e na perspectiva antes sinalada da consecución de gobernos estábeis presididos pola lealdade.

Conclusións:

O BNG debe utilizar sen reparos as contradiccións das forzas de ámbito estatal para exemplificar a necesidade de forzas políticas proprias como única garantía de defensa dos intereses do país.

O BNG ten que afortalar e/ou aumentar a presenza no Estado como unha necesidade para que Galiza poda participar no debate político xeral e na defensa dos seus intereses con máis forza.

O BNG seguerá a reclamar unha nova cultura política que permita o diálogo para avanzar no recoñecimento do Estado plurinacional.

Debemos facer, ao mesmo tempo, un esforzo de explicación perante a sociedade galega do verdadeiro alcance das nosas alianzas neste campo. Para iso, teremos sempre presente o nivel real de comprensión do conxunto da sociedade sobre estes fenómenos, evitando deste xeito as caricaturas interesadas e terxiversadoras que deles se queiran facer.

A nosa participación no debate sobre o futuro institucional da UE debe dar-se desde o principio de democratización, da representación do pluralismo nacional, da cohesión social e do equilibrio territorial.

O BNG adicará especial atención á aplicación dunha política lingüística favorábel ao noso idioma nas institucións, na acción social, na vida interna e en toda a sua actuación política, co establecemento de medidas que garantan a conquista real de novos espazos e novas funcións para a nosa língua.

A política municipal imediata debe ir encamiñada a consolidar as alcaldías sobre as que o BNG ten responsabilidade directa. A honradez e o sentido democrático exhibido polo BNG ali onde governa, debe ser utilizado como antídoto ante a cidadanía para evitar a volta ao escurantismo de governos pasados.

Debemos, na mesma liña, traballar desde xa para conseguir novas alcaldías no conxunto do país, aumentar o peso institucional dos actuais grupos municipais do BNG e cobrir todos os concellos de Galiza.

Toda política de pactos para construir governos alternativos ao PP, debe ser posterior ás eleccións, sen nengun apriorismo ideolóxico legitimador prévio, e na perspectiva da consecución de governos estábeis presididos pola lealdade.

3.4.- Participación, democracia e organización unitaria do nacionalismo

A unidade do nacionalismo, e o modelo que a posibilitou, foi produto dunha experiencia histórica e política: comprobar que a atomización do campo nacionalista era un erro de graves consecuencias para a Galiza. Logrou-se así facer do nacionalismo unha forza política importante e determinante na sociedade galega.

Pero o BNG nunca foi concebido como o simples sumatorio de diferentes forzas políticas, senón como unha organización de adscrición individual cun proxecto único e definido ao redor da democracia, o anti-imperialismo, o internacionalismo e o pacifismo.

Somos ante todo, e sobre todo, nacionalistas galegos.

Tampouco as nosas propostas programáticas se poden difuminar na existéncia de

diferentes forzas. O programa do BNG, submetido reiteradamente a consideración da cidadanía galega, inscrebe-se nunha cultura nacionalista obxectivamente progresista no seu papel histórico e actual.

O BNG non é, polo tanto, un conxunto de forzas políticas, senón unha única forza política que se dotou da novedosa estrutura de fronte, que garante o pluralismo ideolóxico-político, e a unidade de acción e de obxectivos baixo o lema de "unha persoa militante, un voto". Por esta razón, reiteramos que a afiliación ao BNG produce-se de xeito individual e que a pertenza a un colectivo político non debe mediatizar a toma das decisións nem tampouco influir na composición dos órgaos, listas eleitorais, etc.

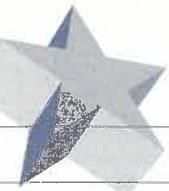
O BNG non se entende, polo tanto, como unha alianza táctica para a consecución dun obxectivo pontual, senón como un proxecto estratégico con vontade e vocación de permanéncia no tempo.

A unidade resulta a arma máis preciosa coa que conta o BNG. Esta unidade ten que basear-se na lealdade ao proxecto comun e no respeito ás regras de xogo, na conformación e aplicación práctica de decisións polos órgaos, de forma que sexan asumidas colectivamente, no funcionamento democrático establecido polos estatutos, na dación de contas e exixéncia de responsabilidades para todos os cargos orgánicos e institucionais no desempeño das suas funcións perante os organismos respectivos.

O BNG sente-se responsable, e en grande medida é-o hoxe realmente, do porvir imediato de Galiza como nación política. Neste sentido, debemos ser conscientes de que os pasos a dar non poden pór en causa os soportes da sua actual realidade política: a unidade e a fortaleza da sua militancia, a sua presenza na sociedade e nas institucións e os preciosos apoios electorais conquistados. Mais este sentido da responsabilidade debe ser exercido tamén coa valentia necesaria para cambiar estruturas internas, programas e visións políticas que non supoñan unha garantía de conservación do xa acadado e podan obstaculizar a consecución dos nosos obxectivos políticos nas circunstancias que estamos a vivir.

Conclusións:

O BNG non é un conxunto de forzas políticas, senón unha única forza política que se dotou da novedosa estrutura de fronte, que garante o pluralismo ideolóxico-político, e a unidade de acción e de obxectivos baixo o lema de "unha persoa militante, un voto".

A unidade resulta a arma más preciosa coa que conta o BNG. Esta unidade ten que basear-se na lealdade ao proxecto comun e no respeito ás regras de xogo, na conformación e aplicación práctica de decisións polos órgaos, de forma que sexan asumidas colectivamente, no funcionamento democrático establecido polos estatutos, na dación de contas e exixéncias de responsabilidades para todos os cargos orgánicos e institucionais no desempeño das suas funcións perante os organismos respectivos.

O BNG é unha opción estratéxica. A sua fortaleza está na sua función táctica calibrada en función do contexto, na sua vocación de permanéncia e institucionalización do nacionalismo nesta etapa histórica na Galiza e na sua capacidade para facer avanzar o país nun momento obxectivamente crítico e difícil, pero cheo de posibilidades, se sabemos actuar con perseveráncia e clareza ideolóxica e política.

O BNG nunca foi concebido como simples sumatório de diferentes forzas, senón como unha organización de adscrición individual cun proxecto único e definido ao redor da defensa do carácter nacional de Galiza, a autodeterminación, a democracia, o antiimperialismo, o internacionalismo e o pacifismo.

DOCUMENTO DE ACCIÓN SOCIAL

1.- Preámbulo

A preocupación pola introdución social e a presenza na sociedade do nacionalismo galego debe inspirar a nosa acción política. Coñecendo a composición social da nosa nación e os seus distintos segmentos sociais, nada hai na nosa alternativa e programas que, en principio, nos impida aspirar a conseguir a simpatía e a cumplimenteza do povo ao que pertencemos.

Por iso, o nacionalismo galego desde o seu límite primou a acción social como metodoloxía de traballo desde a premisa de que o noso obxectivo é a transformación social sen a que non é factíbel un cambio político real. Desde esta idea asúmese pois que a organización do BNG e o seu traballo nas institucións deben servir, instrumentalmente, á consecución do necesario cambio social, e non estaren ao servizo finalista da propia organización.

A acción social permite-nos o coñecimento real da sociedade na que actuamos e achegar á cidadanía a nosa mensaxe e o noso ideario através dunha pluralidade de mecanismos na procura de afontalar a sua consciencia nacional, o obxectivo dunha

sociedade igualitaria e a necesidade dunhas institucións en mans do nacionalismo ao servizo de Galiza. A acción social xera consciéncia crítica e, consecuentemente, interese e preocupación polo "colectivo", fai agrumar compromisos individuais e avanzar na ampliación da nosa base militante e, sobre todo, é o instrumento para levar á práctica a democracia participativa, através da autoorganización e consecuente coesión da sociedade galega na defensa dos seus intereses colectivos. O traballo social contribuiu a que o nacionalismo fose avanzando no noso país, en base militante, en representación institucional e en tecido asociativo nacionalista, consolidando a alternativa política do BNG, que se traduciua xa, en sermos a segunda forza política do país e en termos acadado gobernos municipais en diferentes vilas e cidades.

Mais este avanco non foi abondo nem para achegarmo-nos a todos os sectores sociais nem para conquistar o obxectivo da hexemonía política, polo que no ámbito da acción social cumpre reflexionar co fin de corrixir certas carencias propias e superar os atrancos estruturais e alleos, de cara a posibilitar novos e sólidos avances políticos que teñan como alicerce unha transformación social parella.

Efectivamente, a realidade social do país e as suas especificidades condicionan o labor de acción social e deben ser analisadas para introducir nese labor as correcciones precisas que o fagan eficaz: a desmotivación social e a desideologización, a rede clientelar do Partido Popular –un dos peares da sua hexemonía-, o desartellamento social (e o artellamento que non é contrapoder), a emigración cara ao exterior (Andorra, Canarias, Baleares...), o descofiecimiento ou coñecimento parcial da nosa realidade por algúns dos "residentes ausentes" e a emigración interior co consecuente despovoamento do rural, o avellentamento povoacional, a imigración, o papel dos medios de comunicación,... son algúns deseños condicionantes aos que evidentemente cumpliría engadir a deformación existente e constante que desde o poder se está a facer do ideario nacionalista.

Mais tampouco podemos obviar as eivas do próprio BNG na acción social, ao carecermos de a calda capacidade comunicativa, que entre outras consecuencias, non permitiu chegar eficazmente á ciudadanía o noso traballo institucional e os nosos postulados ideológicos e programáticos; a falta dunhas canles internas áxeis e eficaces dirixidas a informar e formar ao conxunto da militancia xunto coa feble participación desta nos debates políticos, ten dificultado, en ocasións, a comprensión de actuacións dos nosos gobernos municipais, o que fai que moitos compañeiros e compañeiras se sintan desilusionados e desmotivados para actuar de axentes neutralizadores de posicionamentos sociales contrarios á acción de governo do propio BNG; a desigual introdución e implicación social, mesmo o desentendimento perante certas expresións de autoorganización ou o mantemento de attitudes reáctas

perante novos sectores sociais cos que se estableceu interlocución no plano institucional; a derivación dos cadros sociais a responsabilidades institucionais sen garantir o necesario relevo; o acomodamento e relaxación da militancia e a perda de elementos de motivación e compromiso da mesma.

É precisa a acción social que nos permita coñecer a realidade do país, achegar eficazmente as nosas propostas á cidadanía e á militancia e implicar-nos e introducir-nos en toda a sociedade promovendo o seu completo artellamento.

2.- Tese Política

2.1.- *Comunicación e información*

O actual panorama mediático dificulta o achegamento á sociedade en xeral, sen distorsións, das nosas mensaxes e pon de relevo a necesidade de que o país se dote de meios de comunicación autocentrados e independentes que garантan unha información plural e veraz. Mais tamén a necesidade de que o BNG estableza os seus propios mecanismos de información á sociedade, definindo planos de comunicación que nos permitan difundir a cadaíamente as nosas propostas ideolóxicas e programáticas e o traballo institucional, rachar estereotipos e prexuízos sobre as xentes do BNG, afortalar a nosa organización como alternativa e ilusionar a sociedade facendo, ademais de necesario, cribel o cambio. Mais non só se trata da utilización acaida de determinados suportes informativos, senón tamén da asunción por parte dos cadros orgánicos e cargos institucionais do BNG, e polo tanto referentes públicos da nosa organización, do achegamento e contacto cotián cos cidadáns e cidadás e de asunción de atitudes e formas que xeren confianza e adhesión, e non rexeitamento e consolidación de estereotipos.

A militancia do BNG ve-se tamén condicionada pola influencia dos meios de comunicación. Resulta imprescindible mellorar e axilizar as canles de información entre o conxunto da militancia para incentivar a participación nos debates e toma de decisiones e para incrementar a formación política necesaria en todo debate social.

2.2.- *O idioma como factor de motivación e compromiso.*

Pero máis alá da influencia dos meios de comunicación, o contexto social e político actual promove na sociedade posturas de acomodamento e conformismo, ás que a militancia do BNG non sempre pode subtraer-se e que están a incidir na perda de factores de motivación e de compromiso activo, entre os que o mellor expoente é o uso e a defensa do idioma propio. Efectivamente, na medida en que a saúde do galego é un dos espellos do progreso real do proxecto nacionalista na sociedade

galega, ha de ser preocupación e animación da militancia do BNG reclamar a sua presenza en todos os lugares e funcións e atrair simpatizantes á causa do noso idíoma, convertendo-o en poderoso axente de identificación, consciéncia e coesión nacional.

2.3.- Relevo na actividade social

Nos últimos anos non fomos quen de corrixir a disfunción que se advertía na 7ª Asemblea Nacional entre o número de afiliados e afiliadas e o noso peso eleitoral e incidencia social. Ao contrario, veu-se acentuada desde aquela co notábel avance institucional do BNG. Deste xeito a asunción de novas responsabilidades organizativas e institucionais puxo en evidencia a nosa dificuldade para manter e acrecentar a nosa presenza na actividade social, garantindo un relevo na mesma. Superar esta disfunción ha de ser obxectivo prioritario na medida en que a pedra angular do nacionalismo foi, é e deberá ser unha ampla rede social que sexa alicerce e desenvolva o noso accionar político en todos os eidos.

2.4.- Introdución e implicación social: novos campos de actuación

Evidénciase ademais unha desigual introdución e implicación da nosa base nos diferentes sectores sócio-económicos, o que denota unha falta de asunción en parte da militancia dun compromiso real de participación social e da sua importancia. A militancia do BNG debe, pois, assumir a participación social activa nos sectores onde mellor poida desenvolver a sua actividade.

A configuración do BNG como alternativa real de goberno significou no plano institucional a apertura dunha interlocución con todos os sectores sócio-económicos do país sen exclusións que, sen embargo, non se reflicte ainda no ámbito social por seguir existindo atitudes reáctias perante alguns deles e que cumpre seren superadas, asumindo así a propia militancia a nosa vocación de goberno para o país. Efectivamente, a nosa acción social non pode limitar-se á interlocución e participación activa en movementos sociais nacionalistas ou tradicionalmente afins ao nacionalismo, senón que debe encamiñar-se cara a un contacto con toda a sociedade, rachando con percepcións sociais tales coma o sectorismo ou a endogámia, que en ocasións se proxectan sobre nós. O noso campo de actuación debe ser ampliado a organizacións e sectores sócio-económicos que, como os autónomos, comerciantes, pequenos empresarios,... foron tradicionalmente considerados alleos ao noso compromiso de participación social e que, sen embargo, representan boa parte da sociedade á que vai dirixido o noso traballo político e que pode perfeitamente asumir o noso proxecto político. Unha ampliación do noso traballo social a ese outro

tecido asociativo, que non debe ter máis límite que o respeito aos principios democráticos e aos intereses de Galiza por parte do mesmo.

Mais os sectores e o tecido asociativo no que a implicación do nacionalismo é maior, tamén require de análise e de novas prácticas.

2.5.- Mocidade

A ampla simpatia da mocidade cara ao BNG non se corresponde coa nosa introdución neste segmento social, o que dificulta xerar nel elementos motivadores: identificación ideolóxica, consciéncia nacional e preocupación política. Cumpre pois non cair no conformismo e praticar unha adecuada pedagogía que nos permita combater as pautas de comportamento promovidas polo sistema (pasividade, individualismo, despreocupación social e indiferéncia), que mellore a nosa conexión coas preocupacións e intereses reais da mocidade e que recupere diante dela a nosa imaxe de forza transformadora, contribuindo así a traducir esa ampla simpatia en compromiso social e eleitoral e a ampliarmos a nosa base militante e, en particular, a afortalar a organización xuvenil do BNG, Galiza Nova, como referente da mocidade.

Son moitos tamén os foros nos que a mocidade se autoorganiza, lonxe de plataformas reivindicativas, existen en todas partes asociacións e entidades adicadas ao lecer, ao deporte, á orientación profesional e universitaria, á música, etc. Colaborar e participar nelas é tarefa da militancia xoven do BNG. Nesta liña, o BNG debe debater internamente con Galiza Nova como chegar a máis mozos e mozas, que políticas concretas cumplir para que se convertan en práctica xuvenil e o xeito de levá-las a cabo.

2.6.- Igualdade de xénero

A igualdade de xénero, como un dos fundamentos da nosa teoría e praxe política, debería ser guía dun traballo social específico que permitise tamén abordar e superar as causas que explican a maior dificuldade de compartir a mensaxe do nacionalismo por parte das mulleres. Cumpre entón reforzar o traballo organizativo desde os principios teóricos da visión de xénero, de igualdade e de non discriminación para que se convertan en práctica política e polo tanto en acción social do BNG.

Promoverá-se a participación das mulleres da nosa organización no movemento feminista así como nas organizacións de mulleres existentes (profesionais, de lecer, etc.) como xeito de acadar os obxectivos mencionados de igualdade de xénero.

2.7.- Atención ás diferentes orientacións e opcións sexuais.

Ante os colectivos que na Galiza defenden a igualdade para as diferentes orientacións e opcións sexuais que non seguen o patrón dominante (homosexuais, transsexuais, etc.), o BNG optará por un compromiso activo, implicando-se na defensa dos seus intereses e direitos legais, combatendo toda discriminación e apoiando unha conduta, tamén dos seus/suas militantes respeitosa e anti-homofóbica.

2.8.- Política social

E a mesma necesidade de compromiso congruente e activo en matéria de igualdade de xénero e de opción sexual, é predicable a respecto da política social e dos movementos sociais existentes ao seu redor: sindicalismo, movemento viciñal, defensa da sanidade e do ensino públicos, atención aos vellos e vellas e aos colectivos con especiais dificuldades, respecto dos direitos das persoas presas, organizacións contra a exclusión e a pobreza e pola cooperación internacional-facendo especial fincapé na condonación da débeda externa-, organizacións de participación sócio-comunitaria, etc. Compromiso con movementos e e organizacións nos que, con diferencias cuantitativas segundo o caso, observa-se unha falta de coeréncia e consecuencia na militancia, cando deberían ser aspectos primordiais na motivación sócio-política da mesma.

O BNG pulará por transladar á sociedade o debate relacionado coa legalización das drogas e a despenalización do autoconsumo. Tamén é importante o traballo nas plataformas ou movementos "antiglobalización" e pacifistas. A dimensión destes movementos a nivel internacional, a importancia que para o BNG teñen estas cuestións e o significado ideolóxico das mesmas, obrigan a nosa atención tanto na presenza neses movementos como na loita de ideas no seo dos mesmos.

2.9.- Emigración e Imigración.

A Galiza exterior ocupa un lugar importante no proxecto da nosa construcción nacional. A política do BNG respecto da emigración ten que servir para intensificar os vínculos da mesma coa realidade sócio-política do noso país más alá do interese eleitoral que estas actuacións poidan suscitar.

A situación que atravesan algúns dos países de acollida dos continxentes migratorios galegos, que fai que moitos emigrantes estexan a padecer condicións de vida precarias, obriga-nos a realizar unha acción política institucional e social dirixida a que as administracións galegas asuman compromisos activos para rematar con estes problemas.

A fin de podermo-nos achegar máis eficazmente a toda a colectividade emigrante,

intensificará-se o traballo coa comunidade galega na emigración, reforzando as canles coas que actualmente conta a nosa organización para procurar un fluxo de información máis ágil e fluído no exterior e propiciar unha mellor comunicación con este colectivo.

O BNG, así mesmo, prestará especial atención ao traballo social cos colectivos de imigrantes asentados no noso país, impulsando políticas de inclusión que eviten calquer caste de discriminación.

2.10.- *As organizacións culturais.*

E se a nosa febleza é evidente en sectores sociais nos que nunca tivemos unha presenza e implicación relevante, máis alarmante resulta a perda progresiva do artellamento acadado e da capacidade de influencia social das organizacións culturais, de grande tradición no nacionalismo e fundamentais na xeración de consciéncia e identidade nacional pola permeabilidade que atopan na sociedade, na configuración de compromisos activos e na sua utilidade como canle de introdución no nacionalismo, especialmente da mocidade.

2.11.- *As organizacións de defensa do medio ambiente.*

É tamén alarmante a perda de relevancia que a actividade ecoloxista vén tendo para o BNG, polo que é fundamental e urgente superar as manifestas disonáncias entre un amplo sector das bases do BNG comprometidas coas cuestións ecolóxicas e a política ambiental da organización, tanto a nivel nacional como municipal.

Estamos asistindo a un progresivo deterioro ambiental do planeta, ao que Galiza non é, obviamente, aldea, senón moi ao contrario (perda de biodiversidade, expolio de recursos, destrución do patrimonio natural máis significativo,...). Para o BNG ten que ser básico implementar políticas de desenvolvemento sustentábel, que permitan satisfacer as actuais necesidades sen hipotecar a satisacción das necesidades de futuras xeracións. As organizacións ecoloxistas poden cumplir, neste sentido, un papel fundamental.

2.12.- *A importancia da acción social no rural*

Así as cousas, na participación, do punto de vista territorial seguen a existir moitas comarcas do país desérticas en canto a tecido social, ás que se lles suman as que contan cun tecido puramente teórico e formal, pero sen incidencia nem capacidade de exercer coma contrapoder. Xustamente nunha realidade, a rural, máis dependente a respecto do poder político e na que o traballo social, pola sua maior permeabilidade e aceitación, é, en ocasións, case a única metodoloxía de traballo política-

mente relevante para desmontar a desinformación criada ao redor da nosa alternativa. Ainda recoñecendo os grandes esforzos feitos pola militancia, superando importantes dificuldades e adversidades, segue a ser especialmente preocupante a nosa febleza e, en ocasións, o noso desentendemento nos procesos de autoorganización viciñal e na vida social cuotidiana, e a falta de iniciativa da propia militancia na constitución de organizacións sociais.

Quer todo isto dicer, en definitiva, que o cambio social non avanzará se non asumimos a necesidade de estarmos presentes e dar alternativas a todos os problemas e preocupacións dos distintos colectivos sociais. Os espazos que nós abandonemos serán ocupados por outros, a maioria das veces ao servizo de proxectos contrarios ao que representa o nacionalismo galego.

2.13.- A interrelación da militancia

Por último non debemos esquecer o papel fundamental que xoga o tecido asociativo, máis se é nacionalista, e as suas actividades, como espazo de interrelación da militancia no lecer e outras actividades non estritamente políticas ou orgánicas. Nesta liña, convén adoptar medidas no eido organizativo a respecto da función das sedes do BNG ou outras iniciativas semellantes.

3.- Propostas de resolución.

3.1. A militancia do BNG debe ser consciente da importancia do traballo social para o noso proxecto político, asumindo un compromiso real de participación social activa nos sectores e ámbitos de actuación onde mellor poda desenvolver a sua actividade, sen máis límites que o respeito aos principios democráticos e aos intereses de Galiza por parte dos movementos sociais, actuando dun xeito politicamente intelixente de cara a avanzar na conscienciación da sociedade, no desenvolvemento e estruturación social do noso País, como mellor xeito, tamén, de garantir un soprote social dos gobiernos nacionalistas ao nivel correspondente.

3.2. Deseñará-se, executará-se e fará-se seguimento dun plano de comunicación externo, coordenado cos demais niveis territoriais da organización para achegar o traballo institucional, o noso ideario e o noso proxecto político, sobre a base dos seguintes criterios: comunicación propia, planificada, constante e cuotidiana para a cidadanía, masiva e sectorial, ágil, atractiva e comprensible e que implique persoalmente a militancia na sua difusión, tendo presentes entre outros condicionantes o peso da xente vella na sociedade, as pautas de comportamento e a realidade da mocidade, a visión de xénero, a situación sócio-económica dos fogares galegos, as diferentes realidades urbana-rural, a emigración e o noso papel de goberno en cer-

tos ámbitos institucionais, para artellar mecanismos de comunicación específicos acádios a esas realidades, tanto na forma coma nos contidos.

Un labor comunicacional que ha ser ademais bidireccional, establecendo tamén mecanismos de interlocución que faciliten a transmisión permanente de información, opinión e propostas desde a propia sociedade cara ao BNG, facendo uso tamén de estudos demoscópicos, novas tecnoloxías,... para coñecer a opinión pública.

Por outra banda, o BNG alentará todo proxecto comunicacional autocentrado no país, independente e respeitoso coa pluralidade da sociedade galega.

Os cadros orgánicos e cargos institucionais incrementarán o seu contacto social, prestando especial atención ás suas atitudes e formas, para contribuir como referentes públicos do BNG a desterrar definitivamente estereotipos e prejuízos e incrementarán a sua participación nos actos promovidos por colectivos sociais afins.

3.3. Deseñará-se, executará-se e fará-se seguimento dun plano de comunicación interno que permita acadar os seguintes obxectivos:

- Dotar a militancia dunha información directa que a afortale argumentalmente na difusión e defensa dialéctica, nídia e valente, en todos os eidos mesmo sendo minoritarios, das nosas ideas e liñas programáticas, sen sectarismo nem imposición, mais si con firmeza respeitosa e convicción.
- Animar á participación no debate e toma de decisións políticas dentro da organización.
- Reactivar factores de motivación (defensa do galego e do noso patrimonio cultural, dos direitos laborais, do entorno natural, do ensino e da sanidade...) entre a militancia que afortalen o seu compromiso activo e a coeréncia práctica na vida quotidiana.
- Favorecer canles de circulación da información desde as bases militantes até os órgaos de dirección.

3.4. En canto á participación e implicación social, eis os obxectivos:

- Materializar, na práctica social, o principio de non exclusión do galego, que pasa por reclamarmos a sua presenza en todos os lugares e funcións onde legalmente pode estar e non está, e por darmos-lle naturalidade de uso fóra dos lugares consabidos e permitidos. Isto implica, portanto, un uso permanente da nosa lingua por parte da propia militancia, por coeréncia e como método de introdución social do idioma.

- Facer "vida social" fuxindo da endogámia no noso entorno máis inmediato, compartindo os temas da vida cotidiana e de preocupación diaria, sen atitudes críspantes cara aos sectores sociais réacios ás nosas propostas.
- Afortalar ou xerar, de non existir, tecido asociativo en todas as comarcas e cidades do país en eidos como a cultura e o idioma, o medio ambiente, o lecer e máis o deporte, a igualdade de xénero... implicando especialmente neste labor a mórdida de nacionalista. Ten que ser un obxectivo estratéxico do nacionalismo a existencia en todas as comarcas dun tecido asociativo mínimo.
- Traballar en todas as asociacións, sexan das características que sexan, con dous criterios básicos: o seu funcionamento democrático e a defensa dos intereses e direitos de Galiza.
- Desde os nosos gobiernos municipais converterá-se a democracia participativa en bandeira da nosa xestión municipal, analisando e executando mecanismos novidados que afortalen a participación cidadá no gabinete municipal e converterá-se en obxectivo prioritario a xeración de tecido asociativo.
- Elaboración e seguimento de plans de traballo, e polo tanto política práctica e pautas de actuación, que se levarán a cabo nomeadamente através das Comisións Nacionais de área.
- Fomentar e apoiar os movementos de defensa do ensino público. Colaborar activamente nas ANPAS e Consellos Escolares.
- Implicar-se nas actividades de defensa dos consumidores. Entendido no sentido máis amplio a sociedade é consumidora de servizos e produtos non só privados senón tamén públicos. Mesmo abrangendo aspectos non materiais relacionados co noso proxecto de país (etiquetas), e sobre a calidade dos servizos públicos.
- O BNG elaborará e desenvolverá unha política propia e ben definida de integración dos imigrantes na sociedade galega: solidaria, formativa, educativa e cultural.
- Nun afán de abranguer coa nosa mensaxe ao conxunto da sociedade galega, non podemos por menos que facer referencia a un segmento que representa case o 20% da población real de Galiza. Partindo da política que para as persoas maiores se recolle no noso programa de gabinete, desde o BNG alentará-se a participación das persoas maiores, tanto simpatizantes como militantes nacionalistas, nas organizacións de xubilados existentes, para facer chegar a estes colectivos as nosas propostas a respecto da sua propia problemática e de temas xerais do seu interese.
- A consecución das cotas de autogoberno que Galiza necesita para o seu desenvolvemento económico e social pasa ineludiblemente pola defensa das conquistas sociais e laborais dos traballadores e traballadoras e, por tanto, por un posicionamento claro contra as reformas que impliquen precariedade laboral e diminución das prestacións sociais públicas (pensiones, cobertura do desemprego, etc.). Neste

sentido, ademais do traballo político que debe impulsar a propia organización é necesario unha maior implicación dos/as militantes no traballo sindical desenvolvido polas organizacións sindicais nacionalistas.

- Manterá-se un diálogo fluído coas organizacións sindicais, nomeadamente as nacionalistas, na procura de solucións aos conflitos que, polas lóxicas contradicións de intereses, se susciten entre os governos municipais e as traballadoras e traballadores.

Tendo en conta que o sindicalismo nacionalista e o BNG comparten o obxectivo comun da defensa dos intereses de Galiza, manterá-se, así mesmo, unha intensa comunicación a fin de podermos acadar os acordos que en beneficio deses intereses comuns sexan necesarios.

DOCUMENTO DE ACCIÓN INSTITUCIONAL

1.- Introducción e diagnose

Sendo válidas as análises que, sobre o noso traballo nas institucións, fixemos en Asembleas anteriores, convén fazer inventario de cuestións fundamentais que se teñen producido nos últimos tempos, non para realizarmos unha avaliación exaustiva, senón para destacar aqueles aspectos que poden ser significativos na nosa futura actuación, sobre todo pensando en mellorar a actividade da nosa forza política.

- 1.- Confirmación da nosa capacidade para gobernar, coa chegada ao governo de institucións importantes.
- 2.- Comprobación da importancia dunha xestión eficaz como instrumento útil ao servizo da mellora das condicións de vida da sociedade e como mecanismo relevante de impulso do proxecto político.
- 3.- A incidencia que terá, para o avance do noso proxecto político, o resultado do proceso de avaliación ao que a sociedade galega someterá a acción de governo do BNG, tanto polos seus contidos e atitudes, como pola resposta ás expectativas xeradas.
- 4.- Adicación dun continxente importante de cadros políticos e orgánicos ao traballo nas institucións, o que conleva:
 - a) Unha prevaléncia case absoluta desta actividade política, xa de por si realizada pola propia mecánica do sistema.
 - b) Un relativo abandono de campos de actividade e activismos políticos 'próprios do BNG' aos que, como única forza, se adicaba con intensidade.
 - c) Unha diminución do número de militantes con cualificación para o traballo organizativo e social.

- 5.- Desvinculación significativa que se produciu entre o traballo social e institucional, sobre todo ao reducir-se de xeito moi notábel o primeiro.
- 6.- Difuminación do perfil de proxecto diferenciado que a praxe nos proporcionaba con repercusións que cumpre considerar:
 - a.- Aspecto positivo: A constatación da nosa disponibilidade para participar no marco político actual, tamén asumindo tarefas de goberno.
 - b.- Aspecto negativo: O perigo da equiparación con outros proxectos políticos, ao se esvaeren sinais de identidade que nos eran propios.
- 7.- Escasa dilixéncia organizativa que impede, ás veces, tomar decisións en tempo e forma, e que estas sexan participadas e, ou, coñecidas pola organización.
- 8.- Dificuldade no establecemento dunhas guías de avaliación da actividade institucional para articular tácticas e estratéxias acaídas e, mesmo, para optimizar o traballo desenvolvido.
- 9.- Importancia das nosas redes de información, da sua necesaria mellora, para a emisión interna e externa das nosas propostas e actuacións, cunha linguaxe acaída, así como da sua avaliación.
- 10.- Avance dun proceso de acomodación ideolóxica na sociedade, que ten como expresión un certo fatalismo, asentado na crenza de que a posibilidade dunha transformación social está lonxe.
- 11.- 'Deriva' cada vez más acusada do institucional e político a un plano puramente ornamental. Tendencia a subtrair ás institucións representativas da soberanía popular importantes áreas de decisión da sua competencia.
- 12.- A relevancia, na dialéctica actual, de quen goberna as institucións, para desde elas articular un proxecto de País, reforzar os sinais de identidade e pertenza a unha nación, revitalizar a autoestima, e facer patente a capacidade do País para desenvolver unha economía produtiva social e ambientalmente sustentábel. Os gobernos dunha grande maioria das institucións, hoxe, non teñen estes obxectivos, e as consecuencias están a vista.

2.- Teses políticas e consideracións de tipo xeral

2.1.- Cumpre destacar a funcionalidade das institucións galegas, tanto para 'facer nación', como para conquistar o benestar económico e social, através dunha xestión eficiente. É importante que a sociedade identifique o logro destes obxectivos co proxecto político de quen governe as institucións. Galiza é a única nación do Estado español onde o nacionalismo non exerceu a hexemonía do poder político no plano institucional, unha realidade que pretendemos modificar. Na procura dese obxectivo o BNG debe incrementar notablemente a sua presenza e o seu traballo social e institucional.

2.2.- O goberno destas institucións, galegas e locais, é un medio para verificar un proxecto político de transformación da sociedade. De aí, que sexa necesario interiorizar as nosas aspiracións de gobernar e transmiti-las á sociedade.

2.3.- A actividade institucional, que debe ser coerente, governe-se ou faga-se oposición, é un dos móbeis para facer patente un proxecto político definido pola:

- a) estimulación da participación colectiva na vida política,
- b) avance na democratización da sociedade,
- c) necesario controlo do que afecte ao interese colectivo e á redistribución da riqueza,
- d) mellora nos indicadores sociais e nas condicións materiais de vida de galegos e galegas,
- e) máxima eficácia e rendibilización dos recursos existentes,
- f) impulso aos valores éticos no exercicio da política,
- g) promoción e avance dos signos da nosa identidade nacional.
- h) respeito e recuperación do meio natural e traballo na defensa ecolóxica do país.
- i) consideración da transversalidade de políticas de acción positiva a prol da igualdade de xénero.

2.4.- É preciso promover unha maior vinculación entre a actividade nas institucións políticas e nos movementos sociais que permite superar o traballo en compartimentos estancos, e a relativa perda da perspectiva global nas análises.

2.5.- É necesario galeguizar realmente as institucións proprias potenciando o seu prestixio para que sexan percebidas como instrumentos úteis ao servizo do País.

2.6.- É importante o uso dunha linguaxe máis directa, clara e concisa, na transmisión das nosas propostas para que se fagan máis intelixíbeis.

2.7.- Cumpre prestar importancia á formación de cadros para optimizar o traballo que hai que desenvolver. Neste sentido debemos impulsar a participación da militancia na acción política, distribuindo responsabilidades.

2.8.- As numerosas decisións que se toman na xestión diaria das institucións, sobre todo no goberno, mais tamén na oposición, son razón suficiente para determinar pautas que combinen a autonomía na decisión dos grupos e responsábeis institucionais, coa capacidade de participación da militancia na elaboración de liñas políticas.

2.9. - É preciso fixar métodos de avaliação da actividade institucional, e de rendición de contas, para posibilitar a sua corrección e reorientación, nuns casos, ou a optimización, noutras.

2.10. - A presenza nas institucións supragalegas debe transmitir e visualizar a necesidade e utilidade social dunha política nacionalista, como:

- a) garante do pluralismo e da democracia,
- b) expresión e recoñecemento da diversidade,
- c) articulación e via cara a unha sociedade solidaria,
- d) mecanismo corrector de desigualdades sociais e de xénero,
- e) aval para a convivencia pacífica dos povos,
- f) instrumento para revitalizar a autoestima e a confianza nas potencialidades propias.

2.11. - A articulación dunha política de alianzas que non subordine nin impida a defensa do noso proxecto político.

3.- Propostas de resolución

3.1.- De carácter xeral.

- Análise permanente da sociedade para elaborar, aperfeiçoar e difundir propostas da actividade institucional, que permitan identificar ao BNG como unha forza de goberno capaz e eficaz, cun proxecto próprio, alternativo e útil para a sociedade galega.
- Labor do nacionalismo ha ser converter o sentimento local en patriotismo galego que o inclúa.
- Priorizar os obxectivos da acción política institucional con perspectiva de país. Actuar selectivamente, vinculando as propostas a problemas con repercusión social e políticas concretas. Evitar a burocratización da actividade.
- Procurar apoios sociais ás propostas e alternativas do BNG, e mesmo articulá-los.
- Reforzar o funcionamento colexiado dos grupos institucionais, así como a interconexión entre eles.
- Debemos entender que a nosa actividade institucional é parte dun proxecto global de país no que hai outros efectivos traballando. Nese sentido será tarefa prioritaria potenciar e afianzar marcos de colaboración e comunicación coas outras organizacións do mundo nacionalista.

3.2.- Institucións europeas

- Ter presente que o proxecto europeu actual representa, no esencial, unha expresión da globalización neste ámbito territorial. É necesario, xa que logo, fazer paten-

te o antagonismo co que sería a interconexión ou interrelación, en pé de igualdade, da diversidade política nacional.

- Defender as aspiracións e intereses de Galiza, tanto na faceta política, na social, na económica, como no respeito para todas as lenguas e culturas, utilizando os recursos institucionais precisos.
- Reivindicar, e difundir, nas institucións europeas o noso proxecto de Estado plurinacional
- No debate sobre o futuro da UE, ademais das consideracións anteriores, será prioritaria a reivindicación da democratización e representación do pluralismo nacional. Nese sentido inscreben-se as seguintes propostas que hai que defender:
 - a) Presenza directa de Galiza, ou ben através da delegación do Estado Español no Consello de Ministros da UE e nos órganos auxiliares do mesmo, tanto no CORE-PER como nos grupos de trabalho.
 - b) Circunscripción eleitoral galega e atribución dun número mínimo de escanos non re-ducíbel.
- Orientar a nosa perspectiva, no terreno social e económico, tendo como meta a homoxeneización na UE dos direitos sociais e dos indicadores de benestar económico e social. Reivindicar, en consecuencia, tanto a continuidade dos fundos estruturais, como o establecemento dun marco legal onde as 'rexións obxectivo nº1' teñan plena competencia na distribución das axudas. Paralelamente, garantir o direito de todas as nacións a producir, como única vía para conseguir o equilibrio e a harmonia territoriais. Así, unha política pesqueira, agro-gandeira e industrial non discriminatoria para Galiza segue a ser obxectivo prioritario. No momento actual, o direito a viver e traballar no próprio País é unha reivindicación irrenunciábel.

3.3.- Institucións estatais

- Enfrontar, en todos os planos, o proceso de recentralización do Estado e a consecuente ofensiva demonizadora do nacionalismo, tendo como obxectivo a institucionalización do carácter plurinacional do mesmo.
- Reclamar, no contexto actual, unha leitura máis aberta da Constitución co obxectivo de ir incrementando o marco competencial que permita desenvolver unha política propia en Galiza. Ao tempo, denunciar a involución que se está a producir ao amparo dunha aplicación unidireccional da Constitución. Serán eixos da nosa actuación a denuncia contra a invasión de competencias exclusivas, a defensa na participación da planificación económica, a oposición á legislación básica premeditadamente limitadora.
- Realzar o papel do BNG, en base a propostas concretas, como organización política, sen dependencias alleas aos intereses do país. Amosar a sua utilidade na

defensa de Galiza dentro do Estado, evidenciando, ao mesmo tempo, o carácter subalterno dos partidos estatais, mesmo cando governen na Xunta, onde deberian defender prioritariamente os intereses galegos.

- Facer patente coa contraposición de proxectos antagónicos a utilidade dunha forza que teña un peso político próprio no concerto estatal.
- Destacar o noso compromiso e intención de superación dos problemas sócio-económicos que está a padecer o povo galego e participar activamente nos debates para amosar o carácter transformador do noso proxecto, así como a defensa dos valores do pacifismo, a xustiza social, a democracia e o rexeitamento de todo tipo de discriminacións.
- Propiciar a transformación do Senado nunha cámara de representación territorial coas características xa definidas polo BNG e, asemade, impulsar a reforma do Tribunal Constitucional para garantir a presenza das nacións do Estado.

3.4.- Institucións galegas

- Termos como obxectivo a dignificación das institucións galegas e vinculá-lo a que estexan cada vez más ao servizo do país.
- O noso traballo nas institucións autonómicas deberá ter sempre como norte a pretensión de optimizar o seu potencial para desenvolver o marco de competencias regulado, facendo patente as limitacións e restricións que, mesmo a ese marco, está imponiendo a actual política do PP.
- Desenvolvermos unha política propia terá en frente, nuns casos, a interpretación restrictiva que o PP fai do marco estatutario, e noutras, o próprio marco. Ao primeiro teremos que contrapor-lle propostas concretas; e, para superar o segundo, debemos aspirar á reforma estatutaria.
- O principal esforzo debe estar encamiñado a verificar, con propostas precisas, o que o noso proxecto representa na práctica, ou representaría no caso de sermos goberno, como alternativa ao actual poder, vinculando esta actividade co traballo social. Trata-se, pois, de desenvolver as liñas de actuación do noso programa nos seus aspectos básicos dando-lle concreción e, ao tempo, retomar nas institucións e na sociedade a iniciativa política para exercer de oposición alternativa. A normalidade institucional, na relación co goberno e coas outras forzas políticas, deberá complementar-se cun traballo de contraste político permanente entre alternativas, que respondan a proxectos diferentes, podendo chegar a acordos na defensa dos intereses básicos do país.
- A necesidade de facer efectivo e optimizar ao máximo o traballo nas distintas institucións parlamentares obriga a establecer unha coordinación através dun Comité Interparlamentar.

- É necesario mellorar a relación entre o traballo institucional, a organización e a sociedade, impulsando canles de comunicación e relación. Con este fin fará-se unha adscrición territorial dos/as deputados/as, e a asisténcia periódica aos organismos comarcas, que, entre outros factores, servirá como indicador no proceso de avaliación permanente do traballo parlamentar.

3.5.- Institucións locais

3.5.1.- As Deputacións provinciais

- Mália á nosa oposición a estas institucións, que pretendemos gobernar, debemos mudar as atitudes e orientacións do traballo que hai que desenvolver nelas. Convén ter presente que serven como instrumentos poderosísimos de consolidación do poder do PP, através do uso discricional e clientelar que fai delas en todo o país, moi especialmente nas provincias orientais (Lugo e Ourense). En consecuencia, cuestionará-se a política que desenvolven con propostas alternativas.
- Utilizar a nosa presenza no organismo provincial como instrumento de cohesión organizativa da actividade política, e manter vias de contacto aberto e permanente con concellos, comarcas, grupo parlamentar, etc.
- Unificarán-se os criterios de actuación para as catro Deputacións provinciais, tendo en conta as peculiaridades políticas.
- Orientar a nosa actuación para baleirá-las de competencias en duas direccións: cara á Xunta e cara ás institucións comarcas (mancomunidades, áreas metropolitanas, etc.) e locais, os concellos.

3.5.2.- Os concellos

- A acción política nos Concellos que governamos debe conxugar a solución dos problemas de xestión cotiá co horizonte de conseguir transformacións no medio prazo, e co deseño dun proxecto de país. Mesmo, cando o noso traballo consista en facer oposición, é importante veiculizar as propostas en positivo, evitando a 'oposición sistemática' e o enfrentamento estéril, sendo, tamén, sensíbeis ás demandas e problemas dos/as cidadáns/ás.
- Integrar a política municipal na política nacional do BNG. A acción política nos Concellos debe contribuir a que o BNG sexa percebido socialmente como forza de goberno, con capacidade e eficiencia, e prestando especial atención a desenvolver trazos característicos do noso proxecto político neste nivel administrativo.
- É necesario asumir a proxección dos alcaldes e alcaledesas como cadros políticos de carácter supramunicipal.
- Os pactos asinados co PSOE non deben coartar as posibilidades de facer 'política

local', diferenciando as nosas propostas e, se é o caso, facendo-as patentes.

- Garantir a relación dos alcaldes, alcaldesas e portavoces municipais cos organismos de dirección do BNG, nos distintos niveis.
- Aperfeizar as relacions entre os grupos municipais e a organización en todos os chanzos. É importante que a organización participe da actividade municipal para conseguir a sua mellor defensa social e difusión. Non se trata de burocratizar excepcionalmente as tomas de decisión que impidan o funcionamento diario, pero é necesario establecer unha ósmose entre a organización e os grupos de traballo institucionais.
- Abordar con audácia e imaxinación mecanismos de participación efectiva da sociedade na vida política para conseguir apoios cada vez maiores ao noso proxecto político. Así mesmo, cumpre prestar atención a actuacions simbólicas, mais relevantes, que permitan identificar o noso perfil diferenciado.
- É importante asumir que unha boa xestión toma corpo na medida en que é percibida como tal pola sociedade. De aí, a necesidade de asumir polos/as nosos/as representantes nos Concellos unha intervención e unha presenza social más decidida. Ao mesmo tempo convén, xa que logo, planificar e activar liñas de comunicación con implicación da militancia que fagan máis visíbel o noso traballo.
- Serán reptos imediatos da política municipal definir:
 - a) Unha proposta de modelo de financiamento local que garanta a suficiencia financeira dos Concellos e equilibre a aportación dos diversos grupos sociais.
 - b) A nosa posición a respecto do 'Pacto Local' deberá enfrentar o deseño de pacto dos partidos estatais ao pretenderen estes a sua utilización coa intención de rebaixar, ainda máis, a categoría política do poder autonómico. Clarexada esta intencionalidade, proporemos un Pacto Local Galego na perspectiva de promocionar mellores servizos á ciudadanía, e de contribuir a vertebrar o país de abajo cara arriba. Neste sentido teremos en conta as seguintes indicacións:
 - O marco de análise, debate e impulso do pacto en Galiza ten que ser o Parlamento Galego, sen imposiciones de criterios ou decisiones uniformes para todo o Estado.
 - Definición precisa, a nivel galego, de que competencias e recursos van xestionar as Corporacions locais, coa participación das suas instituciones representativas.
 - Cesión dalguns recursos e competencias que hoxe teñen as Deputacions aos Concellos.
 - Estudo das competencias estatais que entran en consideración, e mesmo a revisión dos criterios de reparto dos recursos das Corporacions locais.
 - c) O Programa Marco para concorrer ás Eleccións Municipais de 2003.

3.5.3.- *Outras institucións locais*

- Na política xa definida para as Áreas metropolitanas, Mancomunidades ou Consórcios, hoxe de plena vixéncia, teremos en conta as pautas de actuación que de xeito xenérico definimos neste documento.
- Cumpre deseñar políticas específicas, integradas plenamente no deseño global, para outras institucións, empresas ou entes de variada tipoloxía –financeiros, sociais, de prestación de servizos-, nas que o BNG debe ter presenza, cun funcionamento colexiado, onde sexa factibel.

4.- Dos cargos eleitos institucionais

- Foi sempre criterio unanimemente aceitado na organización que os cargos eleitos do BNG, so-no, en primeiro lugar, por decisión da organización, e posteriormente polo respaldo electoral acadado. Hai, pois, que considerar as duas instancias a que se deben: a organización e a cidadanía que nos vota. Xa que logo, hai que asumir a representación pública como temporal e revogábel, e exercé-la con dignidade, honestidade, adicación e iniciativa política.
- A trascendencia social da actividade dos cargos eleitos deberá ser a máxima posible. É determinante a vinculación social e territorial do seu traballo, procurando un contacto permanente cos movementos sociais, con permeabilidade constante para atender as suas demandas. Os cargos eleitos, en especial os das institucións supramunicipais, estarán adscritos a un territorio no que realizarán o seu labor institucional.
- Os cargos eleitos terán en conta as liñas trazadas polos órgaos do BNG na análise, diagnose e toma de decisiones do traballo institucional. Convén establecer mecanismos de avaliação efectivos do traballo desenvolvido e das distintas responsabilidades, sexan individuais ou colectivas.
- É necesario deseñar unha política de formación para os/as nosos/as representantes institucionais no ámbito local.
- Para favorecer a necesaria renovación dos cargos institucionais e a incorporación de novas persoas limitará-se a permanencia a tres mandatos completos na mesma función. En ambos os dous casos, as excepcións, se as houber, terán que ser avaliadas e decididas polo Consello Nacional.
- Regulará-se, na futura carta financeira, a situación das persoas que, por ocupar postos de designación política, ou de elección, perceban retribucións.

5.- A Confección das Lista

- No 'Regulamento de Elaboración e Aprobación de Candidaturas do BNG aos Procesos Eleitorais' aprobado, está garantida a participación democrática da mili-

táncia. No pasado foi frecuente a presenza de simpatizantes e colaboradores/as nas nosas candidaturas. Debemos seguir apostando por esa práctica para achegar más persoas a colaborar e integrar no BNG, e como veículo de apertura á sociedade. Através das listas teremos que transmitir o que o BNG aspira a ser como proxecto comun, e, ao tempo, reflectir a pluralidade social.

- As listas eleitorais contarán cunha porcentaxe non superior ao 60% nem inferior ao 40% para cada un dos xéneros no camiño de acadar a paridade entre xéneros, tendendo a manter esta proporción nos postos de saída das listas eleitorais. Tendo como obxectivo apresentar-nos en todos os Concellos da nación, á hora de confeccionar as listas de candidatos/as, o Consello Nacional dictaminará as posíbeis excepcións.
- Na procura da renovación e do relevo xeracional permanente, propiciará-se, ademais, unha presenza notable e relevante dos mozos e mozas nas listas eleitorais.

DOCUMENTO DE ORGANIZACIÓN E ESTATUTOS

1.- Organización

1.1.- Vixéncia e mellora do actual modelo de organización

Despois de case vinte anos, o modelo frontista do BNG ten demonstrado non só a sua eficácia senón tamén a sua plena vixéncia.

O modelo organizativo do BNG ten amosado a sua validez para:

- Acadar a unidade do nacionalismo, conxugando o respeito á pluralidade coa unidade de acción a partir de postulados polícticos comuns.
- Incorporar novos contínxentes sociais ao nacionalismo.
- Dotar ao nacionalismo dunha dimensión –tamén organizativa- e dunha implantación social sen precedentes.

Pode-se afirmar que á vista das características da nosa nación e do nacionalismo galego, só unha fronte que combine o respeito ás forzas e colectivos que a integran co funcionamento asemblear, é dicir, o respeito ao pluralismo ideolóxico do nacionalismo galego xunto coa práctica do principio democrático (unha persoa militante, un voto) é quen de garantir a hexemonía política do nacionalismo na Galiza.

Porén, a experiencia destes vinte anos ten levantado certos problemas que, sen poren en causa a vixéncia do modelo, obrigan a procurar fórmulas que o melloren.

Quer na busca dunha dirección mais áxil e efectiva, quer na dunha maior participación dos homes e mulleres que o integran, quer, enfín, no que atinxe ó obrigada coeréncia entre as políticas defendidas nas diferentes instancias nas que o BNG está representado ou nas que mesmo governa.

Na 7ª Asemblea Nacional fixemos unha análise da situación e dos reptos organizativos que, no fundamental e recoñecendo o moito que desde aquela se ten avanza-do, segue a ser esencialmente válida hoxe en dia:

"O modelo fundacional do BNG ten-se manifestado válido, amosando sobradamente a súa capacidade de conxugar o respeito á pluralidade do nacionalismo coa unidade de acción política e a apertura a novos sectores sociais. Mais non podemos obviar que o deseño fundacional do BNG era o dunha organización en xestación, que nacia para unir o nacionalismo proporcionando-lle unha ferramenta de traballo comun. Hoxendía a situación e as necesidades son outras e sen renunciar aos principios organizativos fundacionais nen á flexibilidade e apertura que caracterizou sempre o funcionamento interno do BNG, fai-se preciso dotá-lo dunha maior definición, fortalecendo o BNG como organización, dotada de entidade e identidade propia, e adecuando-a ás novas necesidades, a fin de consolidar o avance e situar ao BNG en disposición de assumir responsabilidades de governo".

Os obxectivos deben ser, pois, corrixir as disfuncións que a experiencia ten posto de manifesto, co fin de conseguir un BNG máis eficaz e máis aberto á sociedade e á participación dunha militancia cada vez máis numerosa e exixente.

Propostas de teses:

- 1) O BNG proclama que, atendendo ás características da nosa nación e do nacionalismo galego, só unha organización que combine o respeito ás forzas e colectivos que a integran co funcionamento asemblear, que combine, pois, o respeito ao pluralismo ideolóxico do nacionalismo galego xunto coa práctica do principio democrático (unha persoa militante, un voto) é quien de garantir a hexemonia política do nacionalismo na Galiza.
- 2) O carácter plural do BNG é compatíbel coa necesaria consolidación do BNG como unha organización dotada de entidade e identidade propia e dun proxecto político estratéxico para Galiza.

1.2.- Os reptos organizativos na etapa actual

O BNG ten experimentado ao longo da sua historia un medre organizativo considerábel pero ainda insuficiente para dotar ao nacionalismo da influencia social necesaria para ser hexemónico na Galiza. É máis, moitas veces o medre da afiliación ao

BNG non se ten traducido nun incremento da militancia efectiva, con participación na vida orgánica e nas tarefas programadas.

Unha das causas desta situación ten a ver co escaso número de cadros. A asunción de responsabilidades de goberno a nivel municipal xunto cunha maior representación do BNG no Parlamento galego, español e europeu, ten provocado que unha parte importante dos cadros orgánicos da fronte se teñan adicado ao traballo nas institucións sen que se teñan preparado novos cadros en número suficiente.

Por outra parte, o fenómeno que se vén de describer ten provocado a redución da vida interna do BNG e ten contribuído a caír en certas rotinas organizativas que restan capacidade á organización para dirixir de forma eficaz a nosa política nos distintos ámbitos e garantir a necesaria inter-relación entre o traballo nas institucións e na base da sociedade.

Velá a necesidade de revitalizar a vida organizativa, de formar e promover novos cadros, incentivando o acceso de novas persoas ao exercicio de responsabilidades, e de procurar unha maior mobilidade no exercicio de distintas funcións.

É preciso non só incrementar o número de militantes do BNG senón tamén procurar unha maior participación e co-responsabilización colectiva na elaboración e transmisión da política do BNG. Cumpre unha maior apertura e imbricación na sociedade e, en especial, cara a aqueles sectores que xa teñen colaborado connosco noutras ocasións e cara a outros sectores dinámicos e de carácter transformador.

Unha das prioridades é incentivar a participación das mulleres, tanto no que atinxe á sua afiliación ao BNG, como ao seu acceso a cargos de responsabilidade.

Fai-se preciso así mesmo termos más dinamismo e axilidade como organización para sermos capaces de anticiparmo-nos ás situacións, tomando a dianteira coas nosas propostas e iniciativas.

Hai que procurar tamén unha maior comunicación e inter-relación entre os distintos ámbitos de intervención política e social evitando as descoordinacións, e en ocasións contradiccións, que se producen entre as posicións que mantéñen militantes do BNG con responsabilidades nos distintos eidos. Procurar unha mellor inter-relación entre o traballo nas institucións políticas e nos movementos sociais e fortalecer a asunción do nacionalismo como un proxecto global, situando as visións de conxunto porriba de visións parciais, son prioridades para esta nova etapa.

Unha forza transformadora como o BNG só será capaz de avanzar se é quen de conseguir un forte enraizamento social e este só será posíbel contando cunha afiliación formada e informada, que se sinta co-partícipe e co-responsábel da política que o BNG execute e que, por tanto, estexa en condicións de defendé-la na sociedade.

Propostas de resolución:

- 1) A Asemblea Nacional fixa como obxectivos prioritarios -no eido organizativo- a revitalización da vida orgánica e o desenvolvemento organizativo do BNG para dotá-lo dunha base máis ampla, formada e enraizada socialmente.
- 2) Para acadar os obxectivos devanditos, prestará-se especial atención ao impulso de políticas activas de formación e promoción de cadros.
- 3) Aplicará-se, asimesmo, un rexime xeral de incompatibilidades no desempeño de cargos, establecerá-se unha limitación de mandatos e adoptarán-se medidas para favorecer o acceso de mulleres a cargos de responsabilidade, tendendo á paridade de xénero.
- 4) As adecuacións organizativas do BNG terán como eixos o fomento do debate e a participación a todos os niveis e a mellora da eficácia dos órgaos de dirección, dotando-os dunha maior executividade e dun mellor deslinde de responsabilidades.
- 5) Potenciarán-se as Comisións como foros de debate e de definición das diferentes políticas temáticas que logo han ser apresentadas para a sua aprobación polos órgaos territoriais.
- 6) Implementarán-se os mecanismos que garantan unha circulación más fluída da información entre os distintos ámbitos organizativos. Atenderá-se tamén á información horizontal da organización e dará-se-lle un pulo decidido aos medios informativos propios do BNG.
- 7) Revitalizará-se o Consello Nacional para que sexa o órgao de debate e de determinación da orientación política do BNG aumentando a frecuencia das suas reunións, tanto plenárias como en comisións.
- 8) O BNG dotará-se dunha dirección executiva más ágil e reducida, e por iso mesmo, más responsable perante o Consello Nacional e o conxunto da organización.

2.- Adecuacións organizativas

2.1.- *O papel dos partidos e colectivos do BNG*

Ao igual que ao longo da sua historia, o nacionalismo galego é hoxe unha realidade política plural. Esta pluralidade manifesta-se no carácter frontista do BNG non só

através dos diferentes colectivos e partidos que o integran senón tamén nos homes e mulleres que, sen outra afiliación partidaria, militan directamente no BNG.

O BNG foi capaz de facer da sua pluralidade interna un elemento arriquecedor, até o extremo de ter-se convertido o seu modelo e a sua experiencia organizativa nun referente positivo para outros movementos e organizacións dos países do noso entorno. Cumpre aprofundar nos aspeitos positivos da nosa experiencia e corrixir vicios e disfuncións. As organizacións integradas no BNG deben ser cauces através dos cais colectivos representativos das distintas culturas políticas ou tradicións ideolóxicas que converxen no nacionalismo galego aporten as suas reflexións, ideas e propostas ao proxecto comun. Eis o seu papel e non o de server de cobertura a grupos de presión. A sua existéncia, xa que logo, debe estar subordinada ao funcionamento do BNG como unha organización unitaria con vocación de permanencia. Do mesmo xeito a procura da síntese e do consenso na definición da política nos órgaos do BNG non debe dar lugar a aplicacións perversas que convertan un principio positivo en coartada para o imobilismo, restando-lle fluidez e transparéncia ao debate político e á toma de decisións.

Por outra banda o grande desenvolvemento organizativo experimentado polo BNG desde a sua fundación e a sua consolidación –ao longo deste periodo- como unha organización unitaria de afiliación individual fai necesario alguns axustes estatutarios para reflectir mellor esta realidade.

Propostas de teses:

- 1) As organizacións integradas no BNG deben ser cauces através dos cais colectivos representativos das distintas culturas políticas ou tradicións ideolóxicas que converxen no nacionalismo galego aporten as suas reflexións, ideas e propostas ao proxecto comun.
- 2) A existéncia de distintos colectivos organizados debe estar subordinada ao funcionamento do BNG como unha organización unitaria con vocación de permanencia.
- 3) A procura da síntese e do consenso na definición da política nos órgaos do BNG debe conxugar-se coa necesaria fluidez e transparéncia no debate político e na toma de decisións.

Proposta de Resolución:

- 1) Os partidos e colectivos integrados no BNG contarán, cada un, cun representante (cun suplente) no Consello Nacional. Nos Consellos Comarcais e Locais non haberá representación directa de partidos e colectivos.

2.2.- *O esquema de dirección e os órgaos nacionais do BNG*

2.2.1.- *A Asemblea Nacional.*

A práctica amosa que a periodicidade ordinaria fixada polos Estatutos do BNG para reunir a Asemblea Nacional é pouco realista, de feito o BNG tivo nos últimos anos enormes dificuldades para manter a cadencia bi-anual. Dous anos é, ademais, un periodo de tempo excesivamente breve para verificar na práctica as teses políticas e de resolución aprobadas en Asemblea e acumular datos suficientes para introducir as variacións que se estimen pertinentes. Parece máis realista, xa que logo, modificar a cadencia estatutaria flexibilizando a periodicidade das Asembleas Nacionais ordinarias, de xeito que se estableza un periodo mínimo de dous anos entre asembleas e un periodo máximo de tres, independentemente de que se podan convocar Asembleas Extra-ordinarias conforme ás previsións estatutarias se as circunstancias políticas así o requieren.

O impulso á participación e ao control democrático fai aconsellábel , asimesmo, que sexa a Asemblea Nacional, como expresión da vontade soberana do conxunto dos/as afiliados/as do BNG, quen escolla a 50 membros de elección directa do Consello Nacional, e tamén á Executiva e á Portavocía Nacional.

Noutra orde de cousas cumpre potenciar novos foros nacionais de debate que permitan (sen a complexidade técnica e organizativa da Asemblea) aprofundar no contraste a nivel nacional de distintos aspectos da nosa política. Así poderán-se celebrar convencións para analisar o momento político ou discutir aspectos pontuais da política do BNG. Estas convencións poderán ser de cadros (encontro nacional de membros dos distintos órgaos de dirección do BNG –Consello Nacional, Consellos Comarcais e Consellos Locais-) ou abertas a toda a militancia. As Convencións Nacionais terán un carácter deliberante sendo recomendábel a celebración dun Encontro ao ano.

Proposta de resolución:

- 1) A Asemblea Nacional é o órgao supremo do BNG, sendo o titular da soberanía da organización. Para a celebración de Asembleas Nacionais Ordinarias establece-se un periodo mínimo de dous anos e un periodo máximo de tres. De xeito extra-ordinario reunirá-se conforme aos requisitos establecidos polos Estatutos. Conforme aos preceitos estatutarios as Asembleas Nacionais poderán ser abertas á participación directa de toda a afiliación ou por medio da elección de delegados/as, se as condicións técnicas así o exixen.

- 2) Asemblea Nacional escollerá 50 membros do Consello Nacional entrante, os/as integrantes da Executiva Nacional e o/a Portavoz Nacional.
- 3) Procederá-se en primeiro lugar á escolha dos 50 membros do Consello Nacional por medio da presentación de listas pechadas e bloqueadas. Conforme ao establecido nos Estatutos, de apresentar-se unha única lista resultará aprobada de obter máis votos a favor que en contra. De apresentar-se várias listas procederá-se a un reparto directamente proporcional aos votos acadados por cada lista.
- 4) Unha vez eleitos, os/as 50 membros do Consello Nacional elaborarán -de comun acordo co candidato a Portavoz- unha proposta de candidatura de Executiva Nacional que deberá incluir como nº 1 o/a candidato/a á Portavocía Nacional. O/a Candidato/a a Portavoz Nacional apresentará á Asemblea Nacional a proposta para a sua elección.
- 5) En caso de non haber acordo para a presentación dunha única candidatura poderán apresentar-se várias candidaturas de estar avaladas –cando menos- por trece membros eleitos do Consello Nacional. As distintas candidaturas deberán incluir como nº 1 un candidato/a á Portavocía Nacional.
- 6) De apresentar-se unha única lista resultará aprobada de obter máis votos a favor que en contra. De apresentaren-se várias listas asignará-se-lle a cada unha un número de postos directamente proporcional aos votos obtidos, fixando-se neste caso en 13 o número total de postos a cobrir. Resultará eleito Portavoz Nacional o cabeza da lista más votada.
- 7) O Consello Nacional apresentará en cada Asemblea Nacional Ordinaria un informe político e de xestión.
- 8) As Convencións Nacionais son órgaos de carácter deliberante e consultivo. O Consello Nacional é o órgao facultado para convocá-las e establecer a Orde do Dia, podendo convocar Convencións de cadros do BNG (membros dos Consellos Nacional, comarcrais e/ou locais) ou Convencións abertas ao conxunto dos afiliados/as.

2.2.2.- O Consello Nacional

O Consello Nacional debe ser potenciado como o máximo órgao de dirección do BNG entre Asembleas. A este fin cumpre aumentar a periodicidade das suas reunións ordinarias (bimensal) e dinamizar o seu funcionamento non só en Pleno senón tamén nas Comisións que no seo do mesmo se crean. Á sua vez, cumpre introducir algunas variantes nos criterios de composición deste órgao, para adaptá-lo mellor á realidade organizativa actual do BNG.

Propostas de resolución:

- 1) O Consello Nacional reunirá-se con carácter ordinario cada dous meses. Todas as reunións do Consello Nacional terán como punto obrigado da orde do dia a apresentación e debate dun informe da Executiva relativo á sua actuación e á sua análise da situación política. Á sua vez, as decisións adoptadas polo Consello Nacional serán comunicadas ao conxunto da organización através dos portavoces-responsábeis comarcais e no seu caso serán publicadas na páxina web, nas publicacións do BNG e dadas a coñecer aos meios de comunicación imediatamente despois de cada reunión.
- 2) O Consello Nacional conformará-se de acordo cos seguintes criterios:
 - A Asemblea Nacional eleixerá directamente 50 membros.
 - A cada Asemblea Comarcal corresponderá-lle eleger un membro por cada 200 afiliados/as ou fracción, incluído o/a Responsábel Comarcal.
 - Galiza Nova e os Partidos e Colectivos integrados no BNG designarán un representante cada un.
- 3) Os membros eleitos polas Asembleas Comarcas escollerán-se conforme a estes criterios:
 - a) Os membros eleitos polas asembleas comarcas para se incorporar ao Consello Naci-onal serán aqueles que ocupen os primeiros postos na lista eleita pola Asemblea Comarcal para conformar o Consello Comarcal (p.ex. se a unha comarca corresponde-lle escoller tres membros para o Consello Nacional a escolla recairá nos tres primeiros integrantes da lista). No caso de teren-se presentado varias listas procederá-se a un reparto directamente proporcional aos votos que tivese acadado cada lista.
 - b) En caso de demisións ou de que algúna destas persoas xa tivese sido electa para formar parte do Consello Nacional pola Asemblea Nacional procederáse ao corriamento da lista pola que esta persoa foi eleita.
 - c) Será eleito Responsábel-Portavoz Comarcal o/a cabeza da lista máis votada na elección do Consello Comarcal.
 - d) Os movimentos de afiliación que se produzcan apóis a Asemblea Nacional só computarán para determinar o nº de persoas que se escollerán en cada comarca cando se inicie o proceso dunha nova Asemblea Nacional.
- 4) Os Responsábeis Portavoces Comarcas son os garantes da representación territorial no Consello Nacional e os máximos representantes do BNG en cada comarca. En caso de auséncia do Responsábel Portavoz Comarcal será suplido nas suas funcións polo vice-responsábel comarcal. A función de vice-responsábel comarcal recairá no nº 2 da lista máis votada na Asemblea Comarcal. O vice-responsábel comarcal substituirá ao Portavoz Responsábel Comarcal nas reunións do Consello Nacional ás que este non poda asistir.

2.2.3.- A Executiva Nacional

O BNG precisa dun órgao de dirección ordinaria distinto da actual Comisión Permanente do BNG. A experiencia demonstra que é urgente dotar o BNG dunha dirección más ágil, más reducida e más executiva. É dizer, dunha Executiva capaz de responder e de decidir rapidamente cuestiós da acción política cotiá do BNG, sen prexuízo da sua responsabilidade perante o Consello Nacional. Dotar dunha maior executividade este órgao exixe tamén desdobrar as funcións que até o de agora tiña assumidas a área de organización, criando unha coordinación executiva.

Propostas de resolución:

- 1) A Executiva Nacional será escollida pola Asemblea Nacional de entre as e os membros eleitos do Consello Nacional do BNG.
- 2) Os compañeiros e as compañeiras integrantes da Executiva deberán asumir individualmente unha área de responsabilidade e responderán da sua actuación diante da Asemblea Nacional, e -no periodo inter-asemblear- diante do Consello Nacional como órgao soberano do BNG entre Asembleas. Portanto o Consello Nacional poderá proceder á re-estruturación da mesma e á remoción de funcións.
- 3) A Executiva Nacional terá un máximo de trece membros que deberán atender cando menos ás seguintes áreas de responsabilidade: Organización e Finanzas, Comunicación, Iniciativas Políticas, Acción Social, Acción Institucional Parlamentar, Acción Municipal, Relacións Exteriores e Emigración, Acción Feminista e Políticas para a Mocidade. Contará ademais cunha coordinación executiva coas funcións que se indican neste documento. O/a Portavoz Nacional do BNG será membro nato da Executiva Nacional.
- 4) Atendendo a criterios funcionais cada unha das áreas da executiva poderá desdobrarse en varias áreas, ou á inversa, varias das áreas antes enunciadas fusionarse nunha única área político-funcional.
- 5) As distintas áreas político-funcionais da Executiva terán atribucións proprias dunha secretaría, isto é, terán autonomía funcional para o exercicio das responsabilidades nela delegadas debendo render contas da sua actuación á dirección colexiada do BNG. Cada secretaría poderá dotar-se dun Comité Técnico-Político de apoio ao desenvolvemento das suas funcións.
- 6) As funcións das distintas secretarias da Executiva Nacional serán as seguintes:
 - 6.1.- Coordenación Executiva. Moderar as reunións dos órgaos nacionais do BNG e colaborar coa Portavoz Nacional na coordinación das distintas áreas político-funcionais da Executiva, no seguimento da aplicación dos acordos adoptados, na preparación das ordes do dia das xuntanzas e na emisión pública de opinións orgánicas do BNG.

- 6.2.- Organización e Finanzas. Facer seguimento da situación organizativa do BNG, elaborar propostas e planos de expansión e consolidación organizativa, exercer a xefatura de persoal e da administración interna, xestionar as finanzas e deseñar planos e propostas de financiamento.
- 6.3.- Comunicación. Elaborar estratéxias de imaxe e comunicación e responsabilizarse da sua implementación através da propaganda e os medios de comunicación. Dirixir os medios de comunicación propios do BNG e os seus Gabinetes de Imprensa. Xestionar a relación cos medios de comunicación.
- 6.4.- Iniciativas Políticas. Preparar iniciativas para a intervención do BNG no debate político. Promover o desenvolvemento das alternativas programáticas do BNG. Deseñar planos de formación para militantes e cadros.
- 6.5.- Acción Social. Impulsar a política do BNG no eido social, elaborar propostas e iniciativas neste ámbito. Asumir a relación do BNG coas diferentes organizacións sociais.
- 6.6.- Acción Institucional. Deseñar estratéxias e iniciativas de intervención institucional. Coordenar a acción institucional do BNG nos distintos ámbitos parlamentares.
- 6.7.- Acción Municipal. Deseñar estratéxias e iniciativas de intervención do BNG nas institucións locais. Dirixir e coordinar a política municipal do BNG .
- 6.8.- Relacións Exteriores e Emigración. Deseñar as estratéxias do BNG no eido das relacións internacionais e asumir as relacións políticas e diplomáticas do BNG neste ámbito. Deseñar políticas de análise, relación e atención á colectividade galega no exterior.
- 6.9.- Acción Feminista. Políticas dirixidas contra a discriminación de xénero e para a igualdade de oportunidades para as mulleres.
- 6.10.- Políticas para a mocidade. Deseñar estratéxias de intervención do BNG na mocidade, así como potenciar a presenza e consolidación de Galiza Nova nas comarcas e localidades.

2.2.4.- A Portavocía Nacional

Aprofundar na executividade da dirección do BNG exixe tamén redefinir o rol estatutario da Portavocía Nacional, facendo á sua vez unha definición máis clara das suas funcións.

Proposta de resolución:

- 1) A Portavocía Nacional é o órgao unipersonal que ostenta a máxima representación do BNG. De producirse unha vacante no período inter-asemblear o Consello

Nacional é competente para escoller novo Portavoz Nacional até a convocatónia de nova asemblea.

2) Son funcións da Portavocía Nacional:

- a. Presidir as reunións da Executiva e do Consello Nacional do BNG.
- b. Representar externamente ao BNG e intervir como voceiro público da or- ganización.
- c. Dirixir os traballos da Executiva Nacional do BNG.
- d. Poder convocar reunións da Executiva e do Consello Nacional do BNG.

2.3. - A estrutura territorial

2.3.1. - As comarcas

O BNG debe marcar-se como obxectivo a adecuación progresiva do seu mapa territorial á realidade sócio- xeográfica das distintas comarcas do país. Non obstante esta adaptación do mapa territorial do BNG non debe facer-se de xeito mecanicista senón que debe axustarse á dimensión e ás posibilidades organizativas reais do BNG. Unha fragmentación excesiva da estrutura territorial do BNG pode ser contraprodutiva se non hai unha mínima disponibilidade de recursos e unha estrutura de cadros e unha base suficientemente ampla de afiliados/as, que garanta a vitalidade política e organizativa da nova demarcación.

Propostas de resolución

- 1) Para a creación dunha nova comarca do BNG deberá existir unha mínima disponibilidade de recursos e unha estrutura de cadros e unha base suficientemente ampla, que garanta a vitalidade política e organizativa da nova demarcación. En calquier caso serán requisitos mínimos para a creación dunha nova comarca que nos concellos que abrange o BNG conte cun mínimo de 100 afiliados/as e estexan constituídas Asembleas Locais do BNG en -cando menos- o 50% dos Concellos da zona.
- 2) Poderán crearse subcomarcas, dotadas de certa autonomía funcional no ámbito da comarca na que estexan inseridas, naquelhas comarcas que tendo unha personalidade sócio- xeográfica singular non reúnan os requisitos organizativos enunciados no punto anterior.
- 3) O Consello Nacional será o órgano facultado para aprobar a creación dunha nova comarca ou calquer outra modificación do mapa comarcal actualmente existente, a proposta dos Consellos Comarcais ou dos Consellos e Asembleas Locais das zonas afectadas.

2.3.2.- Os Consellos Comarcais e Locais

A necesidade duns órgaos de dirección máis áxeis e eficaces, dotados dunha maior executividade, atinxo tamén ao ámbito comarcal e local. En moitos casos os órgaos comarcais e locais do BNG son excesivamente amplos e pouco executivos, constituindo-se más con criterios representativos que político-operativos.

Proposta de tese:

- 1) A hora de conformar os órgaos comarcais e locais atenderá-se prioritariamente a unha asunción eficaz das distintas áreas de responsabilidades.
- 2) Con tal efecto, cando a dimensión e as necesidades organizativas do BNG así o fagan necesario poderán constituir-se executivas comarcais e locais con funcións semellantes, no seu ámbito territorial, ás da Executiva Nacional.
- 3) A mecánica de escolla dos Consellos e Executivas Comarcais e Locais e dos Responsábeis Políticos nestes ámbitos territoriais será a mesma que rexe para os órgaos nacionais.
- 4) Galiza Nova, atendendo ao seu carácter de organización autónoma da mocidade do BNG, contará cun representante nestes órgaos.
- 5) A periodicidade mínima das xuntanzas dos Consellos Comarcais e Locais fixa-se en dous meses.

2.3.3.- Estruturas intercomarcais.

Ainda que o BNG na sua estrutura territorial non ten contemplado un escalón intermédio entre o nacional e a comarca, as necesidades de coordinación do traballo, sobre todo nos ámbitos electoral e institucional, fixeron necesaria a creación de novos órgaos como as Comisións Eleitorais e nalgún caso Comisións de coordinación inter-comarcal permanentes. Parece pois aconsellábel regularizar o que xa é unha realidade de feito, mais sen que isto conlleve unha complicación inecesaria da estrutura organizativa do BNG.

Proposta de resolución:

- 1) Poderán constituir-se, segundo aconsellan as necesidades políticas ou organizativas, Comisións Intercomarcais tomando como referencia as provincias ou as áreas de influencia das sete grandes vilas de Galiza. Serán membros nativos destas comisións os Responsábeis Portavoces e os Responsábeis de Política Institucional das distintas comarcas dese ámbito. A maiores, e segundo a índole dos asuntos a tratar, poderán asistir ás suas xuntanzas os deputados/as provinciais e os/as deputados que teñan asignada a atención a esas zonas. Tamén poderán incorporar-se os Responsábeis Comarcais de área cando os temas a tratar así o

exixan. Para a constitución destas comisións intercomarcais será preceptiva a autorización dos órgaos nacionais do BNG.

- 2) Eventualmente e cando haxa asuntos que así o demanden poderán convocar-se convencións (integradas polo conxunto dos membros dos Consellos Comarcrais dese ámbito) ou Asembleas de militantes. En calquer caso a sua función será meramente deliberativa e/ou de formulación de propostas aos órgaos nacionais do BNG. A convocatoria das mesmas deberá ser autorizada pola Executiva Nacional a proposta da Comisión de Coordenación correspondente.
- 3) Tamén se poderán constituir órgaos de coordinación entre comarcas limítrofes para problemas comuns que exixan dunha estratéxia coordenada por parte do BNG.

2.3.4.- *A vida asemblear*

Un dos grandes obxectivos que debe propoñer-se o BNG no periodo inter-semblear entrante é a reactivación da organización a todos os niveis, mellorando os procesos de información, debate, criación de estados de opinión e toma de decisións e a sua transmisión á sociedade. Trata-se de xerar as dinámicas organizativas que nos permitan contarmos cunha militancia más formada, preparada, activa e numerosa, e cunha organización más enraizada na sociedade.

Para iso é fundamental a revitalización da vida asemblear fuxindo de dinámicas burocráticas e rotineiras que conducen ao progresivo deterioro e adormecimento da vida interna do BNG.

Propostas de teses:

- 1) As Asembleas deben contribuir a incentivar o debate e a asunción crítica e consciente das decisións por parte do conxunto da afiliación. Para iso é moi importante ser rigorosos na selección e preparación dos asuntos que conforman a orde do dia da Asemblea.
- 2) O papel das Asembleas do BNG debe ser o de debater e fixar posicións sobre as grandes cuestións que orienten a política e o traballo que ten que desenvolver o BNG nos distintos ámbitos de intervención. Non ten sentido, portanto, sobrecargar as reunións asembleares de asuntos menores que poden ter outros ámbitos de decisión e execución e mesmo outras vias de información. Tampouco o respeito ao papel das Asembleas pode entenderse en contradición coa necesidade de dispormos de órgaos de dirección axeis e eficaces, con capacidade de iniciativa e resposta, en todos os ámbitos territoriais, órgaos de dirección que loxicamente deberán render contas da sua xestión á Asemblea correspondente.
- 3) Con seren importantes, as ordes do dia das asembleas non deben estar monopolizadas por asuntos municipais. A militancia debe estar informada da activida-

de xeral do BNG e debe sentir-se co-partícipe do deseño político global. Hai que fuxir da rotina de "despachar" asuntos importantes de índole xeral como simples información do tratado e acordado nos órgaos de dirección, furtando-lle á militancia a posibilidade de debater ou de coñecer máis en profundidade as razóns que fundamentaron as decisións tomadas.

- 4) É importante introducir hábitos organizativos e pautas de funcionamento que contribuan a mellorar os mecanismos de información e o fomento do debate. Eis algúns exemplos: acompañar as convocatórias de documentos ou informes relacionados cos distintos temas que se van tratar, introducir periodicamente nas Asembleas puntos de debate sobre diversos temas cun "relator convidado", regularizar a presenza periódica de deputados/as para dar conta da actividade parlamentar e asegurar a sua conexión cos problemas comarcais, etc.

2.3.5.- As sedes comarcas do BNG

Dotar-se dunha rede de sedes densa e suficientemente dotada debe ser un obxectivo organizativo para o vindeiro período asemblear. As sedes do BNG deben combinar distintas funcións: ser un espazo para o traballo, un punto de contacto coa cidadanía, e un espazo para o encontro e convívio de militantes e simpatizantes.

Propostas de resolución:

- 1) Establecerán-se horarios de apertura regulares, asegurando a apertura diaria dos lo-caís comarcas.
- 2) Ubicarán-se nas sedes comarcas oficinas parlamentares fixando días e horas para a atención directa aos ciudadáns.
- 3) Asegurarán-se unha boa presentación da sede no que atinxe a dotacións e decoración.
- 4) Habilitarán-se espazos con información ao dispor de toda a militancia con previsión de lugares para a sua consulta.
- 5) Na medida das posibilidades tenderá-se ademais a facer das sedes comarcas do BNG centros de reunión social, dotando-as de espazos de convívio que permitan a realización de mesas redondas, conferencias, actividades lúdicas, etc.
- 6) Os criterios definidos neste apartado serán tamén de aplicación tendencial nas sedes locais do BNG.

En calquier caso o obxectivo desta política de locais debe ser favorecer o contacto e a apertura social da nosa organización e non a creación dun "submundo" nacionalista reforzando dinámicas endogámicas.

3.- O traballo sectorial: análise do papel e do funcionamento das comisións

Somos conscientes das limitacións do funcionamento orgánico actual para encadrar en tarefas políticas concretas a sectores de afiliados/as e simpatizantes.

Unha persoa afiliada ao BNG carente de responsabilidades nalgún órgao de dirección, ve en moitas ocasións reducidas as suas posibilidades de participación na vida orgánica e no traballo, á asistencia ás asembleas e á colaboración eventual en campañas.

Por outra banda moitas persoas do entorno do nacionalismo susceptíbeis de afiliarren-se ao BNG ou de colaboraren de xeito regular coa nosa organización, por razóns de diversa índole difficilmente van participar no traballo territorial, mais si están en disposición de facer efectivas formas de colaboración no seu ámbito sectorial ou en áreas temáticas do seu interese.

Ademais, para os órganos de dirección do BNG (desbordados en moitas ocasións pola necesidade de responderen ás urxencias do dia a dia ou pola grande carteira de traballo) é unha necesidade dotaren-se do auxilio de "órganos máis especializados" para o deseño e aplicación de políticas temáticas e sectoriais.

Para maior abondamento, o BNG ten ainda unha estrutura de asesoramento e apoio loxístico aos seus Grupos Parlamentares e municipais e aos seus órganos de dirección moi pouco dimensionada para facer fronte ás necesidades do traballo político.

Eis todas as razóns que xustifican a necesidade da potenciación e reforzo das estruturas sectoriais e de asesoramento das que nos temos dotado. Esta potenciación exixe, así mesmo, unha revisión das suas funcións e mesmo das suas denominacións para evitar confusións e mesmo prácticas erróneas que se teñen dado nos últimos anos.

Propostas de resolución:

3.1.- Comités

1) Os Comités son órganos dependentes da Executiva Nacional que pola índole das suas funcións non teñen un carácter aberto e participativo. Formará-se parte dun Comité en función do cargo que se ostente ou por ser eleito con tal efecto pola Executiva a proposta do responsábel da área correspondente. As reunións ampliadas do Comité incorporarán ao conxunto dos Responsábeis Comarcais da área correspondente.

Así, por exemplo, formarán parte do Comité de Organización as persoas designadas a tal efecto pola Executiva Nacional a proposta do Responsábel de Organización. Poderán celebrarse reunións ampliadas do Comité coa participación (á parte dos membros do Comité Nacional) dos Responsábeis Comarcais de Organización.

2) Poderán dotar-se de Comités Técnico-Políticos de apoio todas as áreas político-funcionais da Executiva Nacional.

Atendendo á importancia de asegurar unha homologación de criterios de actuación política e unha coordinación más efectiva do noso traballo institucional, será preceptiva a existencia dos seguintes Comités no ámbito parlamentar e municipal:

Propostas de resolución:

- 1) Dependente da Secretaría de Acción Institucional Parlamentar da Executiva Nacional constituirá-se un Comité de Política Parlamentar. Serán membros natos do mesmo o Responsable de Acción Institucional Parlamentar e os Portavoces do BNG nas distintas institucións Parlamentares. Eventualmente poderá convocar reunións da inter-parlamentar do BNG da que serán membros natos os cargos eleitos do BNG no Parlamento de Galiza, Congreso dos Deputados, Senado e Parlamento Europeu.
- 2) Dependente da Secretaría de Acción Municipal da Executiva Nacional constituirá-se un Comité de Política Local. Serán funcións deste Comité coordinar actuacións e elaborar ditames sobre os distintos asuntos da vida diaria das institucións locais. Entre outras funcións encargará-se de preparar mociones, convir emendas ás mociones apresentadas por outros grupos, etc. Integrarán o Comité o Responsable Nacional de Acción Municipal e representantes do BNG nos distintos eidos da administración local (concellos, mancomunidades, deputacións, FEGAMP). Eventualmente poderá contar-se co concurso de expertos/as.

Con carácter regular celebrarán-se, tamén, reunións de Responsábeis Comarcais de Acción Municipal.

2.1) O subcomité municipal das cidades. A importancia política nas cidades exige dotá-las dun órgao de coordinación específico. A sua función será homoxeneizar criterios de actuación municipal nas sete principais vilas de Galiza prestando atención especial aos Concellos nos que o BNG goberna. Integrará-no o Responsable Nacional de Acción Municipal, os Alcaldes e os Portavoces dos Grupos Municipais do BNG.

3.2.- Os Gabinetes e Equipas Asesoras

- 1) Os Gabinetes e Equipas asesoras son aquellas estruturas consultivas de carácter non participativo das que o Consello Nacional ou a Executiva Nacional decida dotar-se, para contar con apoio loxístico e proporcionar-lle-o tamén aos Grupos institucionais do BNG.
- 2) As equipas asesoras constituirán especialistas e terán como función prestar asesoramento pontual aos órganos de dirección e cargos institucionais do BNG (a

petición dos mesmos) por medio da elaboración de informes, estudos e propostas concretas.

- 3) Os Gabinetes estarán integrados por responsáveis políticos de área e expertos que asesoran nunha matéría aos órgaos e cargos executivos (p.ex. Gabinete de Estratéxia, Gabinete de Iniciativas Políticas, Gabinete de Estudos e Asesoramento).

3.3.- As Comisións Sectoriais ou Temáticas

- 1) As Comisións terán carácter aberto e participativo e conformarán-se procurando abranguer as grandes áreas nas que se estrutura a acción do goberno e/ou as grandes áreas de intervención social. Serán funcións das Comisións do BNG:
 - a) Debater e definir as políticas temáticas que debe desenvolver o BNG, transladando as propostas que deste proceso se deriven aos órgaos de dirección do Bloque nos distintos ámbitos territoriais para a sua toma en consideración.
 - b) Elaboración de planos de traballo para desenvolver -prévio debate e aprobación dos mesmos nos órgaos de dirección correspondentes- na sua área de interese, así como o seguimento da execución dos mesmos.
- 2) O Consello Nacional é o órgao facultado para aprobar a creación de cada Comisión, que poderá organizar-se en tres niveis territoriais –nacional, comarcal e local-. Xa que en todos os Consellos (locais, comarcais e nacional) ten que haber unha responsable da área da muller, esta será nomeada prévia proposta da correspondente Comisión de Mulleres. Loxicamente as Comisións Comarcais e Locais estarán submetidas ao Consello Comarcal e Local respectivamente.
- 3) Todos os militantes teñen dereito a pertencer a unha eu varias comisións, que así mesmo estarán abertas á participación de simpatizantes e membros de movementos e organizacións sociais, en especial das que teñan carácter nacionalista.
- 4) Cada Comisión Nacional contará cun Responsábel Político, nomeado polo Consello Nacional de entre os seus membros, e un coordinador organizativo eleito pola propia Comisión. As distintas Comisións poderán dotar-se, por razóns de eficácia de funcionamento, de ponencias ou subcomisións (p.ex. na área educativa: ponencia de ensino universitario) e dunha Comisión Permanente da que serán membros natos o Responsábel Político, o Coordenador e os responsables das distintas ponencias.
- 5) Os órgaos nacionais do BNG darán conta ao conxunto dos afiliados/as das comisións nacionais constituídas en cada período inter-asemblear, convidando-os a participar naquelas comisións que sexan do seu interese. Os/as interesados/as deberán notificar á estrutura nacional do BNG, nos prazos que se establezan, o

seu desexo de adscribirse a unha ou várias comisións, co obxecto de elaborar un censo de membros das mesmas.

- 6) As reunións plenárias de cada Comisión serán abertas e publicitadas no conxunto da organización por medio de convocatória individualizada a cada un dos seus membros e de comunicación aos Consellos Comarcais do BNG.
- 7) Os criterios definidos para a constitución, convocatória e rexime de funcionamento das Comisións Nacionais rexerán tamén para as Comisións Comarcais. Os/as responsábeis das Comisións Comarcais serán membros natos da Comisión Nacional.
- 8) As Comisións poderán programar Encontros Nacionais temáticos para analisar a problemática das distintas áreas de intervención sócio-política e debater propostas de actuación. Terán un carácter aberto a todos os afiliados e simpatizantes interesados. A sua convocatória debe ser autorizada pola Executiva Nacional.

4.- Os cargos orgánicos e institucionais do BNG

Deben ser preocupacións constantes no BNG para manter a vitalidade da nosa organización procurar o acceso de novas persoas a cargos de responsabilidade, a renovación constante das estruturas organizativas e o establecemento de mecanismos que garantan a debida atención ás responsabilidades asignadas.

Temén debe ser preocupación a promoción da participación feminina en todos os ámbitos da organización. Eis as razóns que fundamentan as seguintes propostas.

Propostas de resolución:

- 1) Establecemento dun rexime de incompatibilidades que impida compatibilizar máis dun cargo institucional.
- 2) Establecemento dun límite de 3 mandatos consecutivos na mesma función a partir da 10ª Asemblea, tanto no que atinxe a cargos orgánicos como institucionais.
- 3) A composición de todas as listas para a elección dos órganos de dirección, así como as listas electorais contarán cunha porcentaxe non superior ao 60%, nem inferior ao 40% para cada un dos xéneros, no camiño de acadar a plena paridade. Esa mesma porcentaxe deberá reflectir-se nos dez primeiros postos de calquer lista electoral.
- 4) Nos Concellos de máis de 25.000 habitantes será incompatibel que unha mesma persoa sexa portavoz do Grupo Municipal ou Alcalde e Responsábel Local do BNG.
- 5) O Consello Nacional será o único órgao facultado para, atendendo a necesidades políticas ou organizativas imperiosas, establecer excepcións á aplicación destas medidas.

5.- O fomento da participación e a permeabilización do BNG á sociedade

O fomento da participación co obxecto de contarmos cunha base organizativa máis activa, formada e informada e acadar un maior enraizamento do BNG na sociedade deben ser os obxectivos fulcrais, no organizativo, na etapa política que se inicia após esta Asemblea. Estes obxectivos inspiran moitas das orientacións e medidas organizativas contidas neste documento, mais exixen a maiores doutras medidas complementares.

Propostas de resolución:

- 1) O BNG dotará-se dunha estrutura estable de simpatizantes e colaboradores. O simpatizante ou colaborador receberá información regular das posicións políticas e da actividade xeral do BNG e incentivará-se a sua imbricación efectiva no BNG por medio da participación en comisións, asistencia a reunións con voz mais sen voto, e, eventualmente, a convocatória de Asembleas abertas a todos/as os/as simpatizantes.
- 2) Os órgaos de dirección do BNG elaborarán en cada período inter-asemblear planos de actuación social para incrementar e diversificar a influéncia social do nacionalismo. O obxecto destes planos será acadar unha maior presenza do BNG, e dos seus militantes, no tecido asociativo e no entramado social real, establecendo –atendendo aos intereses estratégicos do nacionalismo- prioridades, prazos e liñas de traballo para implementá-los.
- 3) Na axenda ordinaria dos distintos órgaos do BNG será unha preocupación constante o contacto regular e continuo co tecido asociativo. Prestará-se especial atención á coordinación estratégica coas outras organizacións do movemento nacionalista.
- 4) Fomentará-se a diversificación das canles de participación dos e das militantes e simpatizantes. Así, os órgaos de dirección do BNG poderán, naqueles temas de singular interese, establecer novos mecanismos de consulta aos/as afiliados/as e simpatizantes que complementen o debate orgánico. Así o Consello Nacional poderá, con carácter consultivo, convocar referendos para coñecer a posición do conxunto da base social do BNG sobre unha cuestión determinada. Estas consultas poderán ser restrinxidas á afiliación ou abertas aos simpatizantes.
- 5) Os cargos eleitos do BNG teñen que estar en contacto permanente cos movementos sociais e facer un traballo perfe da sociedade, para iso farán-se calendarios nos que se concretarán visitas periódicas a todas ou a imensa maioria das localidades, de acordo coas necesidades destas e da disponibilidade destes cargos.

6.- Información e formación

No contexto dunha sociedade cada vez máis "mediatizada" e dunha agresiva ofensiva ideolóxica por parte dos grupos dominantes contra o nacionalismo, mellorar os

mecanismos de formación e información do BNG converte-se nunha necesidade estratégica para o avance do noso proxecto.

Propostas de resolución:

6.1. - Formación

- 1) Prestará-se especial atención á organización de seminarios dirixidos a proporcionar unha formación política básica á militancia, especialmente ás persoas de recente afiliación.
- 2) O BNG programará unha política de formación contínua de cadros por medio da organización de encontros nacionais e comarcais, seminarios especializados e edición de materiais.
- 3) Levará-se adiante un traballo político no ámbito institucional e social no campo feminista e organizarán-se con carácter periódico xornadas de sensibilización dirixidas sobre todo ás persoas que ocupan cargos institucionais ou que forman parte dos órganos colexiados de dirección.
- 4) Procurará-se a consolidación de experiéncias formativas a nivel nacional como a Escola de Inverno. Neste senso, procurará-se apoiar as actividades das xornadas coa edición de materiais e introducir temáticas de debate e formación más permanentes e "intemporais".
- 5) Fomentará-se a descentralización, promovendo tamén a realización de Escolas e Xornadas a nivel comarcal e local.
- 6) Editarán-se Cadernos de Formación.
- 7) A Fundación Galiza Sempre constitúe-se nunha ferramenta fundamental para o impulso dalgunhas das liñas directrices contidas neste documento. O BNG prestará atención especial á sua consolidación para facer dela:
 - O instituto de formación do BNG.
 - Un laboratório de ideas ao servizo do nacionalismo.
 - Unha ferramenta de intervención social através da cal se procure un compromiso máis activo dos sectores intelectuais e se susciten na sociedade debates de interese para o nacionalismo.

6.2. - Información

- 1) Reformulará-se o Benegá ao obxecto de dotá-lo duns contidos máis atractivos, formato revista, dunha periodicidade mensal, e de estender a sua difusión enviando-o centralizadamente tamén a simpatizantes e mesmo estudiando a súa posible distribución através das redes comerciais. Para acadar isto o Secretario Nacional de Comunicación encargará-se de formar un Consello de Redacción con carácter profesional.

- 2) Editarán-se follas informativas para a sua distribución, por medio de envío centralizado, ao conxunto dos afiliados/as do BNG dando conta con celeridade dos acordos do Consello Nacional do BNG e outros posicionamentos de interese da nosa organización.
- 3) Prestará-se maior atención aos boletins comarcals e locais, procurando unha maior homologación estética e suministrando contidos nacionais para a sua difusión tamén através destes boletins.
- 4) Incrementará-se progresivamente o uso de material reciclado na produción impresa do BNG.
- 5) Dará-se-lle un pulo decidido á información do BNG na rede diversificando os contidos do 'website' do BNG e dotando-o de extensóns comarcals e locais. Fomentará-se a apertura de novas canles de participación por medio das redes electrónicas e xeneralizará-se o uso de listas de correos para o envio urgente de información.
- 6) Ademais o BNG considera de vital importancia a co-participación do nacionalismo en proxectos que contribuan a dotar a Galiza de meios independentes, respeitosos co pluralismo e defensores da nosa identidade nacional.

7.- Modificacións estatutárias e desenvolvemento regulamentar

Propostas de resolución:

- 1) A Asemblea Nacional faculta ao Consello Nacional para que proceda á actualización dos Estatutos do BNG, adaptando-os ás teses organizativas aprobadas pola 10ª Asemblea.
- 2) A Asemblea Nacional insta ao Consello Nacional entrante a que no prazo de seis meses desde a celebración da Asemblea elabore un Regulamento da Comisión de Garantías e unha carta financeira do BNG.
- 3) A Asemblea Nacional acorda elevar a cota ordinaria mínima do BNG a 6 euros, sen prexuízo das excepcións contempladas nos Estatutos. A porcentaxe de cota mínima que será destinada ás comarcas do BNG será o 75%.
- 4) O Consello Nacional entrante elaborará, nos seis meses seguintes á Asemblea Nacional, un plano de dotacións territoriais co obxecto de reforzar os recursos organizativos das actuais comarcas do BNG.

DESPEDIDA OFICIAL

Henrique Tello León

Portavoz do BNG na Coruña

Boas tardes noites. Delegacións convidadas, compañeiros e compañeiras do Bloque Nacionalista Galego, compañeiras e compañeiros do Consello Nacional, amigas e amigos que hoxe estades neste Pazo de Congresos da cidade da Coruña, moitas gráncias pola vosa presenza. Sabedes que hai vinte anos, nacimos nesta cidade, á beira do mar do Orzán, nun lugar marabilloso e emblemático da cidade de A Coruña: no frontón de Riazor. Hoxe, vinte anos despois, estamos noutro lugar emblemático que para os coruñeses e coruñesas resulta sumamente importante porque, lamentabelmente, é o único pulmón verde que queda xa nesta cidade arrasada pola construcción irracional. Esta era a canteira de Santa Margarita e este é o Pazo de Congresos, que ocupa un lugar destacado dentro do que é a simboloxía desta cidade. Durante estes vinte anos pasaron moitas cousas. Desde logo para nós, cando o Consello Nacional honrou-nos, porque é unha auténtica honra, ser sede desta X Asemblea Nacional, sentimos ledicia pero sentimos respeito. E sentimos ledicia porque aquí nacimos e aquí comezamos unha andaina que foi extremadamente difícil. Sabedes que durante estes anos tivemos que sofrer todos e todas as compañeiras do Bloque Nacionalista Galego, diversas agresións e diversos enfrontamentos completamenteinxustos e desproporcionados, máxime e perdoade que o cite, pero teño que facé-lo neste momento, nunha cidade onde o seu primer cidadán é un incumpridor impune da legalidade vixente en materia de normalización lingüística. Nós queremos agradecer, agradecer moi afervoadamente todas as accións levadas a cabo por esta organización que hoxe nos acompaña que é a Mesa pola Normalización Lingüística que fixo un traballo extraordinario e que nós durante todo este tempo evidentemente que lle prestaremos como lle prestamos o máximo apoio para que definitivamente, e creo que por fin o temos conseguido, a nave chegue a bon porto. Supoño que teríades algunas deficiencias, que notariades alguns imprevistos, que veríades cousas que loxicamente poderían estar manifestamente mellor. En fin, as compañeiras e compañeiros da Organización Comarcal traballaron arreu durante estes días e a desculpa que vos pedimos é que a próxima vez, se nos honran outra vez coa presenza dunha Asemblea Nacional do BNG na Coruña, volveremos dizer que si, porque desde logo é un dos actos más bonitos que se poden organizar, máxime cando aquí nacimos, máxime polo que percorremos e sobre todo porque nós, a nivel interno, o comentábamos hoxe nun xantar apresurado, dixemos: non sei cal será o futuro, pero desde logo o BNG sale máis cohesionado que nunca desta X Asamblea.

Que teñades unha boa viaxe de volta aos vosos fogares, que teñades moita sorte no voso retorno e aquí quedamos para seguir traballando a partir de mañá.

Moitas grácias pola vosa presenza na Coruña.

Viva o BNG!

INTERVENCIÓNES POLÍTICAS

Anxo Quintana González

Coordenador da Executiva Nacional

Delegacións convidadas, compañeiros, compañeiras, amigas e amigos do Bloque Nacionalista Galego. O BNG non acaba de rematar unha Asemblea Nacional calquer. Non é a primeira vez que o nacionalismo galego ten-se que sentar a debater, a estudar, a analisar e a buscar o mellor dos camiños. Hai vinte anos, nesta mesma cidade, aí perto, en Riazor xuntabamo-nos para construir unha organización política que no futuro governase o noso país. Fomos capaces daquela, con xenerosidade, con lealdade aos nosos principios, pondo a Galiza por diante, pór-nos tamén nós de acordo para iniciar un camiño que hoxe nos trae até aquí. Durante ese camiño fomos acumulando forzas e apoios. Hoxe, esta fin de semana, voltamo-nos reunir aquí para reafirmar os nosos principios ideolóxicos, para reafirmar ao Bloque Nacionalista Galego, pero tamén para dicir que somos capaces en todo momento de analisar as situacións ás que temos que fazer-lles fronte, de adecuar a nosa liña política para poder dar resposta aos retos que temos por diante. Sermos capaces, en definitiva, de ser nós mesmos, e ser para o povo galego a peza fundamental para que a nosa nación teña futuro no mundo. Iso é o que temos feito esta fin de semana aquí. Temo-lo feito con grande ilusión e vontade. Ás veces, por que non dicé-lo, un pouco atropeladamente, demostrando que non somos demasiado expertos niso de comunicar cara afora; ás veces tamén con certa paixón, necesaria cando se teñen ideas que expor, pero sobre todo e á fin, responsabelmente, sabendo, como di o lema, que Galiza é o primeiro e sabendo que Galiza e o seu futuro precisan inexcusablemente dunha forza política como o Bloque Nacionalista Galego. Esta Asemblea ten demostrado o carácter profundamente democrático do funcionamento interno do Bloque Nacionalista Galego. E debemo-lo así dicir. Debemos estar orgullosos de nós mesmos. Ás veces o noso carácter crítico e autocriticó, necesario para toda forza progresista, leva-nos a ter unha apreciación de nós mesmos, incluso inferior á que de nós se ten desde fóra. Debemos corrixir tal xeito de actuar para, mantendo ese carácter autocriticó, saber que contamos cunha forza política sen parangón en

Europa, unha organización capaz de converter-se na segunda força política do país sen contar para isto co apoio poderoso de nengun medio económico, financeiro nin meiático. Tan só coa vontade democrática dos cidadáns que nos apoian e o traballo abnegado de todos e todas vós. Somos unha força política profundamente democrática e que se dota dos instrumentos internos non só para demostrarlo senón para facer efectiva a sua función na sociedade. Comezábamos ese proceso hai xa meses, coa redacción dos relatórios a discutir nesta Asemblea, partindo de abaixo cara arriba, pedindo que todos os militantes, que todas as compañeiras e compañeiros do Bloque Nacionalista Galego desen as suas aportacións, para que nas comisións redactoras falásemos do que facía falta falar en Galiza e no Bloque Nacionalista Galego. Fixemos debates comarcais para mellorar eses relatórios, e rematamos nesta Asemblea, colocando nos textos que agora son lei para todos e todas a liña política que o BNG debe seguir, os principios ideolóxicos nos que se debe fundamentar. E fomos capaces tamén de demostrar que mesmo somos quen de ter mecanismos para a elección da dirección por parte dos militantes que posibiliten na práctica o que din nos nosos Estatutos: que todo militante ten derecho a elixir e a ser eleito para os organismos de dirección do BNG. Saímos pois co convencimento dunha vitória colectiva. No BNG nunca, nunca haberá vencedores e vencidos, porque nunha hai desputas por proxectos diferentes. Hoxe saímos de aquí cun Consello Nacional eleito por esta Asemblea, o Consello Nacional que terá que guiar os camiños, marcar a dirección que vos acabades de describir nos relatórios desta Asemblea. Un Consello Nacional cuxa composición tiña o obxectivo de asegurar a porcentaxe de xénero que temos marcada nos relatórios. E comprometemos-nos como Consello Nacional a utilizar o proceso asembleario que ainda queda nas comarcas para procurar que a final composición do Consello Nacional recolla o que é un mandado imperativo que todos temos que cumplir, de boa gana ademais. Mais tamén tivemos a valentia, sempre a tivemos, antes, agora e sempre, de ser capaces de detectar os nosos propios errores, de buscar as solucións más acañadas e pólás en práctica. Por iso recoñecemos, como sempre fixemos, o esforzo inestimábel, a aportación pasada, presente e futura e a parte da historia de Galiza que todas as organizacións presentes no BNG significan. Sen elas sería imposible que hoxe o Bloque Nacionalista Galego existise. Con elas e con todos os compañeiros e compañeiras que nacendo novos para a militancia formamos o Bloque Nacionalista Galego, reafirmamos hoxe aquí que, por enriba de colectivos e persoas a título individual, o BNG é en si mesmo un proxecto político estratéxico, unha força política feita por e para Galiza. E por iso saímos todos de aquí, absolutamente todos, co convencimento de que o máis importante a partir de agora é máis BNG e menos partes do BNG. Ese é o noso compromiso, o de todos, o de absolutamente todos. Temos aprendido en toda a nosa traxectoria política, e refrendado hoxe aquí neste marabi-

loso pazo, que non cabe política exitosa algúna que non vaia descrita pola discusión sinceira nos organismos de base. Que non hai posibilidade de facer política real, sen lealdade ás decisións dos organismos de dirección. Que é necesario ser valientes e audaces no marcado da liña política que debemos seguir. Que debemos sempre traballar na íntima relación entre o traballo institucional e o social, sen o cal nen o un nen o outro teñen sentido. As discrepancias e diferencias nos diferentes puntos de vista que sobre o traballo político do BNG teñamos, aquelas particularidades, aqueles matices, aquelas discusións que teñamos sobre o que o BNG ten que facer, só nos interesan a nós, de aqui para dentro, para fóra ao povo galego o único que lles interesa e o que queren escoitar de nós non son as nosas diferencias, o que queren escoitar de nós son as alternativas que propomos para as solucións dos seus problemas. E por iso, temo-nos que esforzar en utilizar os mecanismos da propia organización para o debate sinceiro, sen cotas, sen ningún tipo de obstáculo, defendendo as nosas opinións, para finalmente decidir entre todos, como temos feito nesta Asemblea, cal é o mellor camiño para o Bloque Nacionalista Galego. Iso é o que temos que transmitir cara afora e nengunha outra cousa máis. Vamo-nos desta Asemblea tamén gañando confianza en nós mesmos. Confianza por estar seguros de que temos, sempre tivemos e seguiremos tendo, un proxecto nacionalista, un proxecto que pretende nem máis nem menos que, no mundo de hoxe, criar un espazo de libre decisión na nosa nación. Ser capaces polo tanto, como proxecto político, de facerlle fronte ao que hoxe é todo un fantasma que asola o mundo, un fantasma que, co nome de globalización, pretende implantar un pensamento único que nos borraría como cidadáns e como povo. Saimos de aquí co convencimento da necesidade de defender os nosos dereitos individuais e colectivos, e convencidos de que sen a defensa dos dereitos colectivos non existirían dereitos individuais; seremos así capaces como nación e como forza política nacionalista de facerlle fronte a esa situación seguros de que o futuro do noso país pasa por gobernar-se a si mesmo, buscando o seu sitio no mundo non para actuar de globalizadores senón para conseguir que a nosa contribución á humanidade sexa exportar a nosa cultura a todo o mundo, sendo capaces ao mesmo tempo de escoitar e aprender tamén dos demás, en pé de igualdade, con solidariedade, coa confianza de ser un povo digno e unha nación con futuro. Con esta confianza deseñamos hoxe unha adecuación da nosa liña política, seguros de que os reptos que Galiza ten que cobrir, hoxe son diferentes aos que eran hai dez ou vinte anos. E temos que ter a confianza en que calquer adecuación da nosa liña política nunca vai supor ningunha merma do noso carácter ideolóxico nin da nosa condición de forza nacionalista. Teñamos confianza en nós e na Dirección que acabamos de escoller, convencidos de que vamos buscar, como non podía ser doutro xeito, o mellor futuro para Galiza e, con iso, o mellor

futuro para o Bloque Nacionalista Galego. Temos escoitado moitas veces ese velo tópico estúpido que di de que cando se ve un galego nunha escada, nunca se sabe se sobe ou se baixa. Eu sempre teño respondido a semellante tontería que o galego sabe perfectamente que dirección quere tomar. É a falta de imaxinación dos demais o que fai imposible que se dean conta das suas intencións. O Bloque Nacionalista Galego sabe perfectamente que dirección ten que tomar; acabamo-lo de decidir nesta Asemblea, imo-lo facer coa confianza de que en nós reside o futuro deste país. Imo-lo facer coa confianza de que Galicia precisa unha forza propia que busque e acade outro lugar institucional para a nosa Nación no Estado Español e en Europa. Imo-lo facer coa confianza de saber que o Bloque Nacionalista Galego sae hoxe de aquí coa seguridade de ter-se confirmado como a forza política para gobernar o país para o que fomos criados. Amigas e amigos, con esa forza e ese convencimento: ánimo e adiante sen medo. Por Galiza e polo BNG, adiante sen medo.

DISCURSO DE CLAUSURA

Xosé Manuel Beiras Torrado

Portavoz Nacional do BNG

Amigos e amigas das delegacións convidadas, tanto de alén o Padornelo como alén mar, como tamén das orgaizacíons que dentro de Galiza traballan no espacio deseñado polo propio nacionalismo como moito más que unha orgaización política; compañeiras e compañeiros, benqueridas e benqueridos, e mesmo, permitidémo Pepe, Bea, Pedriño, Antón e a cadela. Moitas gracias pola vosa presencia, moitas gracias polo labor desenvolto nestes días.

Eu quixera empezar por deciros algo que non é propio dunha intervención de clausura nunha Asamblea. Galiza, nos arcanos da sua memoria ancestral, ven ser o país do mito dos dióscuros, o que na cultura helénica cristalizou na consabida dualidade das figuras de Cástor e Pólux, aquelo que rexurdindo do máis profundo do cerne da forxa da identidade do noso país, mesmo de moito antes de que se denominase Gallaecia, emergullou na alta idade media e -como demostrou un historiador non galego, pero evidentemente un historiador que asumía a identidade de Galiza dunha maneira clara, Américo Castro- o mito dos dióscuros plasmouse na dualidade de Santiago Alfeo, o menor, e Santiago Zebedeo, o maior. Santiago Alfeo, o irmán de Cristo, segundo os Evanxeos apócrifos, que son os únicos verdadeiros, aparte dos evanxeos da risa absoluta de quen ben sabedes, Santiago Zebedeo o fillo do trono, e o trono, o trebón, tamén o tiña Zeus. Se vos conto isto ao principio é pra que

entendades por que convencin ao Quin pra que compartise conmigo esta tribuna nesta clausura da X Asamblea Nacional. Os dióscuros. É a expresión -que quero que sexa gráfica, rotunda e inequívoca- por unha banda, do remozamento que compre que o BNG leve até as últimas consecuencias e que non facemos máis que encetar nesta ocasión nesta Asamblea Nacional. E o remozamento empeza polo remozamento das ideas, e aí non hai edades biográficas, hai edades nas neuronas, aí hai capacidade de ser mozo na cosmovisión e na análise e a diagnose do que está a acontecer dentro e no entorno do país, e só demos o primeiro paso nesta Asamblea. E o remozamento dos relevos e das engranaxes que son precisas entre as xeracións que estamos activas simultaneamente dentro do Bloque Nacionalista Galego desempeñando cada unha o rol que lle corresponde. Expresión inequívoca explícita dun criterio de traballo en equipa sen o cal non é posibel nengún labor político de grupo coesionado, de equipa non uniforme, mais sí de equipa complementar e capaz de ser no seu conxunto un cerebro colectivo, cousa que empeza pola absoluta e total confianza recíproca, e esa é a que quero expresar hoxe eiquí coa intervención do Quin denantes da miña.

E dito isto falemos un pouco, cando menos, daquello que me deixou espacío pra falar o Quin, que falou abondo. Eu decía esta mañá, cando presentamos a candidatura, -que foi xenerosamente complementada coa candidatura alternativa que ao final convertíuse en complementar-, dicía eu que pra esta Asamblea, dende o momento mesmo en que o BNG decidiu convocala e que se abre o proceso que nos conducíu até o dia de hoxe, había tres obxetivos ben definidos, interdependentes, mais de todos xeitos xerarquizábeis. O obxectivo de clarificármonos nós mesmos a respecto da diagnose da situación política e, polo tanto, de chegarmos ás tomas de decisión que se poidesen plasmar no deseño dos eixos vertebradores dunha liña política que, arrincando dos nosos principios, non fose simplemente unha reiteración ad nauseam de cláusulas constitucionais, senón o axuste ás esixencias que a sociedade nos está a pór diante dos ollos e diante do traballo no contexto actual tanto interno como internacional de Galiza. Ese era o obxectivo político; pra min convertíuse no fundamental; calquera outra cousa viña despois: primeiro é a política, despois os instrumentos da política. Malamente poderíamos ter feito nada positivo se nesta Asamblea nos tivesemos preocupado de amañar unha fórmula da adecuación dos distintos segmentos do BNG pra chegarmos a un acordo en que todos ficássemos satisfeitos, assegurados e tranquilos pro sen sabermos para que facíamos iso e cara onde tiñamos que camiñar. Mais unha vez que se plantexa no proscénio deste escenario o debate sobre que facemos politicamente, automaticamente iso xenera, como é lóxico, convulsións inevitábeis. As proprias dun proceso dialéctico de debate onde, efectivamente sí, o que aflora son diferentes maneiras de

entender o que acontece e diferentes maneiras de dicir e espresar cómo ten que reorganizarse o BNG, e até onde, para dar resposta a esa realidade. Ise era o segundo chanzo, e ese segundo chanzo foi o que condució mesmamente a que optasemos por rematar cun esquema que viña dende o momento mesmo fundacional do BNG ano 82, e que consistía en que isto era unha organización asamblearia de afiliación individual que elecía un Consello Nacional e ese elecía unha Comisión Permanente: o esquema do centralismo democrático aplicado a unha organización frentista. Un esquemà que se foi deformando a medida que o BNG medraba non só por incorporación de militantes individuais incardinábeis como tais, e exclusivamente e non adscritos a partidos, nunha Asamblea Nacional, senón pola incorporación de forzas previamente existentes e organizadas como o PNG, como INZAR, ou como Unidade Galega. Evidentemente que iso foi creando un desprazamento cara un carácter cada vez máis híbrido do BNG: por unha banda un frente asambleario de afiliación individual, por outra banda unha vertebración ou un conxunto de forzas políticas orgaizadas coa sua propia soberanía de decisión, os seus propios congresos e as suas propias cúpulas dirixentes, e fumos derivando cara a coaptación e foise proxectando iso na Permanente do Bloque Nacionalista. E así un órgao que nacera como estritamente executivo foise convertindo cada vez más nun órgao de representación e assumindo tomas de decisión que lle correspondían en rigor ao Consello Nacional. E unha vez que para abordar coa metodoloxia adecuada o labor político que tiñamos diante había que zanxar esta cuestión, evidentemente non era nada doado e nen se podía facer perfeitamente, nen se podía facer sen sacudidas, nen se podía consumar o proceso nesta Asamblea Nacional, e compría sentar as bases para avanzarmos nese proceso nun horizonte que ten que chegar ao menos até a próxima Asamblea Nacional, que eu podo confiar en que xa está convocada dende agora para dentro de dous anos.

Os seres vivos con estruturas orgánicas conforme á bioloxía, morremos por esclerosamento. As organizacións sociais morren, tamén, por esclerosamento. Os seres humanos podemos combater a esclerose adiándoa ou ralentizándoa, mais non podemos eludila, non podemos fuxir dela, non podemos sustraernos á morte. Ao rigor mortis, á rixidez absoluta. Só as organizacións que nós creamos na sociedade sí que poden facelo, se temos a coraxe de trascender a nosa propia capacidade de visión no horizonte persoal, que é fundamentalmente un horizonte que remata nun lugar onde a existencia ten fin para cada un de nós - e isto é algo que moitas veces resulta difícil de facer. É un problema antropolóxico, e os coleitivos humáns traducen en grande medida a dialéctica entre a problemática antropolóxica de todos os que os componen. Por iso considero que o gran trunfo que tivemos entre todos e todas nesta Asamblea Nacional consistiu en que, ao cabo, fósemos capaces de detectar e

de asumir que o primeiro obxectivo era clarificar e establecer un corpus de documentos congresuais políticos que marcasen unha nova xeira no desenvolvemento do proxecto político do BNG: o documento de liña política táctica, o documento de política institucional e o documento de acción social. E que só en función diso tiña sentido esforzarse no redeseño organizativo posto en papel e letra escrita no documento da ponencia de organización.

E eu estou convencido de que acabamos de pasar, de rematar o tránsito dalgo que dícia Xusto Beramendi ainda hai pouco por escrito nunha revista deste país -a única revista, agás o periódico semanal A Nosa Terra, integralmente escrita en galego: o BNG está a atravesar, como na Odisea, o paso de Scilla e Caribdis. Pois moi ben, se relembrades a odisea, só o propio Odiseus, só o propio Ulises, sobreviviu á travessía de Scilla e Caribdis. Perdeu a nao e perdeu a tripulación. Nós acabamos de pasar ese estreito asediados dende fóra e convulsos por dentro. E o Bloque pasou ese estreito e non só sobreviviu Odiseus: a nao do Bloque sae afortalada, tivo averías polo camiño, botaronlle algún torpedo, mais non tocou na santabárbara, reparouse a nao, e a tripulación está intacta e remozada. Ese é o gran trunfo. E con ese corpus que temos elaborado, agora do que se trata é de levalo á práctica. Quen sentencia os acertos non son as palabras, é a práctica, é será a práctica do conxunto do corpo orgaizado do BNG, do conxunto do corpo que elexiu, a través de duas listas, este Consello Nacional, e será a práctica deste Consello Nacional e a desta Executiva e más de cada un de nós, homes e mulleres que temos responsabilidades específicas, a que porá de manifesto se efectivamente somos capaces de levar adiante a nosa resposta aos retos actuais que están nos documentos que aprobamos por consenso xa na fase de redacción e por unha esmagadora maioría con só enmendas incorporadas de retoques de aspectos moi sensíbeis pero que non atinxeñen, en ningún caso, aos eixos cardinais que deseñan o esqueleto desa política nesta Asamblea.

Nós empezamos a estar sometidos a exame por vós, e polos cidadáns; empezamos a estar sometidos a exame e temos que telo moi claro todos e cada un de nós, e ese exame versará sobre a nosa capacidade de actuación -e alí quero decir duas palabras sobre os retos cos que nos enfrentamos, ou que defrontamos, na andaina da aplicación agora do noso proxecto político. O primeiro é termos moi claro cai é o rol que lle corresponde a cada unha das instancias nas que nós temos que desenvolver a nosa política. Movémonos cada vez máis nun escenario, nun entorno, onde semella que non existe outra cousa que a política institucional e alén diso máis nada. Estamos cada vez máis sometidos a unha dinámica na que, a toque de corneta e de tambor nas competicións das eleccións, a vida das organizações políticas parece que consiste nun permanente casting e nunha permanente percura de técnicas publici-

tarias más sofisticadas para poder manterse, ou acceder, ou aumentar a presencia no aparato institucional. Pero o BNG é unha forza política na que os distintos eidos de actuación, a política institucional, a política de acción social, teñen que ter o seu rol, e non nos deixemos confundir se tentan facernos pensar que se despraza cara outro lugar porque se mude de metodoloxía a política institucional que comezamos a abordar xa nas vésperas desta Asamblea Nacional e por decisión da dirección agora saínte, o diálogo institucional nas institucións autonómicas de Galiza, no Parlamento. É preciso que exista a congruencia necesaria na metodoloxía de traballo entre as esixencias da nosa política nas institucións municipais, maiormente alí onde gobernamos, e a nosa presencia no Parlamento de Galiza, onde somos a primeira forza da oposición e a única alternativa de governo merecente de tal nome, autóctona, propia do país, progresista, antiimperialista e cun programa de governo serio e fiável. Xa hai dous anos que renxiá a combinación, a conciliación das esixencias ás que estaban sometidos os nosos compañeiros e compañeiras que xa tiñan responsabilidades de governo nos concellos nese período, e que estiveron asediados e treicionados sistematicamente incluso por aqueles que decían ser compañeiros de governo doutra formación política, apreixados entre a situación que se lles puña cada vez más difícil e as esixencias do traballo institucional e de relación coas institucións de governo da Xunta de Galiza, ao servizo dos cidadáns dos concellos nos que gobernaban, e por outra banda a metodoloxía que seguíamos, que continuabamos a seguir, no propio Parlamento de Galiza, o plantexamento da relación co poder establecido na Xunta e as suas institucións. Nós sinalamos no debate de investidura último do Parlamento, despois de pasarles as contas que había que pasarles a todos eles, nós afirmamos o noso propósito de contribuirmos á formación da vontade de governo nos temas cruciais para Galiza. Somos a auténtica oposición ao que representa o governo do Partido Popular na Xunta de Galiza e o seu grupo maioritario, somos precisamente o outro polo dunha relación dialética, e esa relación dialética entre polos contrapostos é a que se veicula mediante a interlocución institucional, non calquer outra cousa. E nós temos que diversificar esa metodoloxía de traballo e de combate político nos eidos das institucións políticas, da acción no tecido social e cívico do noso entorno, da relación coas organizacións non políticas do fronte nacionalista, sexan sindicatos, mocidade, feminismo, movementos ecoloxistas, cultura e asociacionismo cidadá, e temos que saber que todo iso constitúe un conxunto vertebrado, e que teñen que funcionar como as pezas dunha máquina de facer a política que esixe o proxecto político do Bloque Nacionalista Galego. Igual que temos que diferenciar o traballo do Parlamento de Galiza do combate fronte ao aznarismo nas Cortes do Estado ou na incardinación nas dinámicas de construcción da Europa dos pobos no Parlamento europeu. Nas institucións políticas da Galiza hoxe existentes temos que construir un ámbito de

poder próprio de Galiza que poida ser plenamente tal cousa no imediato futuro, canto antes, naturalmente. Nas Cortes españolas, combater o chovinismo reaccionario do poder aznarián e defendermos un proxecto de Estado plurinacional no que poidamos seguir sendo galegos de nación, que é o que somos, e só así exercer como cidadáns nun Estado español merecente de tal nome e de respeito das nosas identidades. E en Europa, abrirmos paso á presencia directa de Galiza e á participación da nosa nación na construcción desa Europa dos pobos habitábeis e socialmente xusta pola que loitamos. Eso implica unha estratexia e metodoloxía no traballo cotián de todo o corpo organizado do BNG, unha estratexia e metodoloxía de difusión de noso proxecto na sociedade e de ósmose coa cidadanía na práctica social do corpo organizado do BNG. Compre gañarmos a confianza e o apoio da cidadanía que ainda non nolo outorgou, e así sermos realmente a expresión política dunha maioría social que é a destinataria do noso proxecto, e que ten que ser a protagonista conducida políticamente polo BNG, pra chegarmos a gobernar en condicións nas que poidamos gobernar efectivamente, e non sermos simplemente un monifate pendurado nunhas institucións e presa de cincuenta mil condicionamentos.

E temos que facelo por nós mesmos e sen dependermos de aliados nominais que á hora da verdade non poñen a defensa do país por diante dos seus pitofios intereses partidistas e das suas intrigas de cociña política de rancho de cuartel. E pra iso é preciso o combate ideolóxico. Pra iso é preciso non desarmarse ideolóxicamente, frente á alienación, frente á recolonización, frente ao pensamento único,arma da mundialización, e a prol dos principios do nacionalismo galego. Mais non podemos facelo con recetarios, temos que facelo dialecticamente, desenvolvendo e aplicando o noso ideario á concxuntura histórica e política de cada etapa.

Compañeiros e compañeiras, estes son os retos cos que nos enfrentamos todos e todas nós, e primordialmente, polo rol que lles corresponde aos órgaos de dirección, o Consello Nacional e a Executiva elexidos dende esta ocasión, ámbolos dous, directamente pola Asamblea Nacional. E temos que combinar todo eso pra gobernar Galiza. E o primeiro obxectivo pra gobernarmos Galiza é consolidar e ampliar os gobernos onde xa estamos: ali, nos concellos onde gobernamos, temos que consolidalos dentro dun ano, e temos que amplialos a máis concellos, temos que gobernar non só en Vigo, en Pontevedra, en Ferrol, temos que ser peza clave fundamental, eixo do goberno, gobernarmos en Santiago, en Lugo, temos que gobernar en Ourense e temos que gobernar en cantos máis concellos millor. Ese é o reto, avanzarmos. E ese é un traballo duro e urgente que imos ter nós. Todos. Ai vaise ver o BNG rexurdido nesta Asamblea Nacional, ai ten que verse e a partir de aí temos que levar despois ao Parlamento a maioría social, a maioría electoral que nos sitúa

no goberno de Galiza. E levala por nós mesmos. Non rexitaremos complementos, como nas balanzas romanas da praza de cando eu era neno, mais temos que saber que ou o facemos nós, sós -"o mar, o barco e máis nós"- ou non se fará.

E remato. Eu asumo a responsabilidade persoal que me corresponde como Portavoz Nacional do BNG, non só con espranza, non só con satisfacción, senón con convición e con seguridade e con toda a enerxía. Non me vai tremer o pulso. O BNG non ten sentido se non o empregamos como único instrumento valedero para vertebrar o universo interior da cidadanía galega arredor do eixo da sua autodeterminación. Chegarmos a gobernar cobra o seu sentido xenuino neste contexto. E eu estou ao servizo dun BNG que esteña ao servizo dese proxecto. Só así ten sentido o noso esforzo, só así seremos merecentes da estima e da autoestima. Só así exerceremos aquello que nos últimos anos tantas veces exortamos á cidadanía galega a exercer: a dignidade, a liberdade e a conquista do benestar. Pra iso, Galiza primeiro, Galiza, con Cabanillas, nai e señora, unha Galiza ceibe integrada por cidadáns libres. Conseguirémolo. Adiante co BNG. Viva o Bloque Nacionalista Galego.

CONSELLO NACIONAL DO B.N.G.

1. Xosé Manuel Beiras Torrado.
2. Anxo Quintana González.
3. Salomé Álvarez Blanco.
4. Francisco García Suárez.
5. Cecilia Pérez Orxe.
6. Alfredo Suárez Canal.
7. Francisco Rodríguez Sánchez.
8. Camilo Nogueira Román.
9. Xabier Macías Virgós.
10. Olalla Fernández Davila.
11. Xaqin Fernández Leiceaga.
12. Tereixa Novo Arroxo.
13. Ana Belén Pontón Mondelo.
14. Eudósio Álvarez Álvarez.
15. Carlos Aymerich Cano.
16. Guillermo Vázquez Vazquez.
17. Bautista Álvarez Domínguez.
18. Mário López Rico.
19. Xesús Veiga Buxán.
20. Xosé Henrique Rodríguez Peña.
21. Domingos Merino Mejuto.
22. Encarna Otero Cepeda.
23. Branca Rodríguez Pazos.
24. Xúlia Guntín Araúxo.
25. Lois Pérez Castrillo.
26. Miguel Fernández Lores.
27. Xaime Bello Costa.
28. Alexandre Sánchez Vidal.
29. María do Pilar García Negro.
30. Enrique Tello León.
31. Vitória Iglesias Molares.
32. Lois Obelleiro Piñón..
33. Carme Martínez- Corbalán Puche.
34. Ana Rua Souto.
35. Goretti Sanmartín Rei.
36. Francisco Xesús Jorquera Caselas.

-
- 37. Dominga Brión Sanmiguel..
 - 38. Roberto Mera Covas.
 - 39. Mercedes Rodríguez Bolaño.
 - 40. Cláudio Quintillán Vallejo.
 - 41. Francisco Chivite Mosquera.
 - 42. Ánxela Alonso Testa.
 - 43. Manuel Muíño Espasandin.
 - 44. Xerardo García Mera.
 - 45. Francisco Xavier Carreira Sébio.
 - 46. Francisco Xavier Lores Ínsua.
 - 47. Xavier Iglésias Oviedo.
 - 48. Xosé Rodríguez Cabido.
 - 49. Alfredo Fernández Rodríguez.
 - 50. Fins Iago Eirexas Santamaría.

20 ANOS
NACIONALISMO
HOXE

